

การติดตามบัณฑิตคณะครุศาสตร์ อุบลราชธานีมหาวิทยาลัย
ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษมณี ศรีไสย
รองศาสตราจารย์ จิตต์นิภา ศรีไสย

สถาบันนวัตกรรมการศึกษา

อุบลราชธานี

จพ
ท. 15
003506

โครงการวิจัยนี้ได้รับเงินทุนอุดหนุนจากเงินทุน สุรินทร์ โสภณานุเคราะห์

คณะครุศาสตร์ อุบลราชธานีมหาวิทยาลัย

2528

ISBN 974-566-046-3

การติดตามบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุธธนู ศรีไสย
รองศาสตราจารย์ จิตต์นิภา ศรีไสย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โครงการวิจัยนี้ได้รับเงินทุนอุดหนุนจากเงินทุน สุรินทร์ โอสสถานุเคราะห์
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2528

ISBN 974-566-046-9

A FOLLOW-UP STUDY OF GRADUATES
FROM FACULTY OF EDUCATION, CHULALONGKORN
UNIVERSITY: GRADUATED IN ACADEMIC
YEAR B.E. 2526

Assistant Professor Suttam Srisai
Associate Professor Chittnipa Srisai

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Faculty of Education, Chulalongkorn University

1985

หัวข้อวิจัย : การติดตามบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษา
เมื่อปีการศึกษา 2526

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ ศรีไสย
รองศาสตราจารย์ จิตต์นิภา ศรีไสย

ปีที่วิจัย : 2528

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการติดตามบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษา
เมื่อปีการศึกษา 2526 และเป็นการติดตามหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว 1 ปี โดยมีวัตถุประสงค์
2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลในการประกอบอาชีพของบัณฑิต และ 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของบัณฑิต
เกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่บัณฑิตได้รับจากการศึกษาในคณะครุศาสตร์

วิธีวิจัย

ในการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองสอบถามจากบัณฑิต จำนวน 341
คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 212 ชุด คิดเป็นร้อยละ 62.17 ของประชากรทั้งหมด สำหรับการ
การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้สถิติคือ ร้อยละ ความถี่ มีดัชนีเลขคณิต และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้ว
เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

ผลการวิจัย

1. บัณฑิตครุศาสตร์ได้งานทำร้อยละ 81.28 ที่ขาดออกร้อยละ 11.90 และยังไม่ทำงาน
ทำ ร้อยละ 6.82
2. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตว่างงาน ได้แก่ การศึกษาปฐมวัย การสอนพิเศษเฉพาะ (ตาบอด)

การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) ประถมศึกษา และ มัธยม-มัธยม-สังคัม โดยมีค่าร้อยละ 22.22, 16.67, 12.50, 6.90, และ 3.12 ตามลำดับ

3. บัณฑิตทำงานตรงสาขาวิชาที่เรียนร้อยละ 64.23 ไม่ตรงร้อยละ 35.77 และสาขาวิชาที่บัณฑิตทำงานไม่ตรงมากที่สุดร้อยละ 71.43 ได้แก่ การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) รองลงมาได้แก่ สาขาการสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) มัธยม-วิทยาศาสตร์ ประถมศึกษา การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) มัธยม-มัธยม-สังคัม การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาปฐมวัย ตามลำดับ

4. บัณฑิตที่ประกอบอาชีพครู-อาจารย์ ส่วนมากสอนในระดับมัธยมศึกษา รองลงมาได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับก่อนวัยเรียน และ ระดับอุดมศึกษา ตามลำดับ

5. เหตุผลที่บัณฑิตได้รับการพิจารณารับเข้าทำงานเรียงตามลำดับคือ ความรู้ ความสามารถ (ทักษะ) บุคลิกภาพ และ ระบบพรรคพวก

6. บัณฑิตประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร มากที่สุดร้อยละ 68.46 รองลงมาได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และ ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 13.92, 10.19, 4.26, 2.71, และ 0.46 ตามลำดับ และทำงานอยู่ในเขตเมืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.46 เขตชนบทเพียงร้อยละ 11.54 เท่านั้น

7. บัณฑิตที่ทำงานทำทั้งหมด หางานทำได้ภายใน 6 เดือนมีจำนวนมากถึง ร้อยละ 93.16 ระยะเวลาที่ทำงานทำได้จำนวนมากที่สุด คือ ภายใน 1 เดือนหลังจากสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.12

8. บัณฑิตทราบข่าวการรับสมัครงานจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด

9. บัณฑิตได้รับเงินเดือนเดือนแรกสูงกว่าวุฒิ มีร้อยละ 33.03 เท่ากับวุฒิ ร้อยละ 61.67 และ ต่ำกว่าวุฒिर้อยละ 5.30

10. ปัญหาที่บัณฑิตประสบขณะทำงานเมื่ออยู่ 5 ด้าน จำแนกเป็นด้านส่วนตัว 11 ข้อ ด้านวิชาการ 17 ข้อ ด้านบริหาร 13 ข้อ ด้านสวัสดิการ 4 ข้อ และ ด้านอื่น ๆ 1 ข้อ

11. ตามทัศนะของบัณฑิต บัณฑิตได้รับความรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอน ร้อยละ 57.05 กิจกรรมนอกหลักสูตร ร้อยละ 42.95 บัณฑิตส่วนมาก ร้อยละ 33.61 ใช้ความรู้ที่เรียนมาตรงกับงานที่ทำอยู่ในระดับ ปานกลาง

12. บัณฑิตครูศาสตร์นำความรู้ในทหวทวิชาเฉพาะ(วิชาเอก) ไปใช้ในระดั้มใช้มาก ส่วนทหวทวิชาการศึกษาทั่วไป ทหวทวิชาตรฐ และ ทหวทวิชาเลือกเสรี ใช้ในระดั้มปานกลาง
13. รายวิชาที่บัณฑิตเห็นว่าประโยชน์ต่อการทำงานมากที่สุด มีทั้งหมด 37 รายวิชา 5 วิชาแรกได้แก่ ประสบบการวิชาชีพ จิตวิทยาพื้นฐานการศึกษา ภาษาอังกฤษ สถิติศาสตร์ธรรมา และ มนุษยสัมพันธ์
14. รายวิชาที่บัณฑิตเสนอแนะให้ปรับปรุงมีทั้งหมด 35 รายวิชา ด้านที่ควรปรับปรุงมากที่สุด ได้แก่ ด้านวิธีการสอน รองลงมาได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา การวัดและประเมินผล ตามลำดับ
15. รายวิชาที่บัณฑิตเสนอให้เพิ่มเข้าไปในหลักสูตรศาสตร์บัณฑิตมีทั้งหมด 44 รายวิชา
16. บัณฑิตโทขอเสนอแนะอื่น ๆ จำแนกเป็นด้านการผลิตบัณฑิต 5 ข้อ ด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน 27 ข้อ ด้านอาจารย์ผู้สอน 5 ข้อ และ ด้านอื่น ๆ 7 ข้อ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Research Title : A Follow-up Study of Graduates from Faculty of Education, Chulalongkorn University: Graduated in Academic Year B.E. 2526

Researchers : Assistant Professor Suttanu Srisai
Associate Professor Chittnipa Srisai

Year : 1985

ABSTRACT

Objectives of the study:

The purpose of this study was twofold; firstly, to study the professional information of the graduates, secondly, to study point of view of the graduates about knowledge and experience that received in the Faculty of Education.

Procedures:

The instrument used in this study was a questionnaire constructed by the researchers from an extensive analysis of related literature. A total of 341 questionnaires were administered to graduates of which 212 or 62.17 % were completed. Data were then analyzed using percentage, frequency, arithmetic means and standard deviations. Research result was presented in the tables and descriptive explanation.

Findings:

1. Graduates of Faculty of Education, 81.28 % have had the work, 11.90 % continuing study, and 6.82 % have not the work yet.

2. The field that some graduates have not the work yet were Kindergarten Education (22.22 %), Teaching of Special Subjects (Music and Physical Education) (16.67 % and 12.50 %), Elementary Education (6.90 %), and Secondary Education (Human-Social)(3.12 %)

3. Graduates; 64.23 % work directly in the field and work indirectly 35.77 %. The fields that graduates work indirectly in the field were as follows; Teaching of Special Subjects (Art Education and Physical Education)(71.43% and 57.14%), Secondary Education (Science) (45.45%), Elementary Education (33.33%), Teaching of Special Subjects (Business)(33.33%), Secondary Education (Human-Social)(26.92%), Teaching of Special Subjects (Music)(20.00%), Non-Formal Education (20.00%) and Kindergarten Education (14.29%).

4. Graduates that has teacher profession, the most teach in secondary education level, next, elementary education, pre-school and higher education level sequently.

5. Reason of the boss for examination or selection the graduates were sequently as follow; knowledge, skill, personality and accomplices system.

6. Graduates, all the most (68.46%) do work in Bangkok and another (31.54%) do work in the other part of Thailand. All of them do work in urban district 88.46% and rural district 11.54%.

7. Graduates that have had the work, 93.16% of them recieved the work within 6 months after finished.

8. The most graduates knew application information from newspapers.

9. The first salary of graduates; 33.03% of graduates recieved salary more than degree, equal degree 61.67% and less than degree 5.30%.

10. While graduates do work, they found 5 main problems were as follows; personal 11 items, academic 17 items, administration 13 items, safety 4 items and other 1 item.

11. The point of view of the graduates, they received knowledge from activities in the class 57.05% and from extra-activities outside the class 42.95%. Graduates (33.61%) used the knowledge (that study from Faculty of Education) directly for execution in moderate level.

12. Graduates used the knowledge for execution were as follows; special subjects or major subjects part in high level, and another parts (general education, teacher education and elective) in moderate level.

13. The point of view of graduate about the courses that were the most utilization for working. It found that, there were 37 courses. The 5 courses first were as follows; Professional Experience, Psychological Foundation of Education, English Language, Introduction to Statistics and Human Relation.

14. There were 35 courses that graduates recommended to modification. Method of Teaching side ought to modify in the first. Besides, content and evaluation sides ought to modify in the next.

15. There were 44 courses that graduates recommend to fill in undergraduated curriculum.

16. The general recommendation of graduates; there were 5 items for student product, 27 items for curriculum and instruction, 5 items for staff and 7 items for others.

กิติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและความร่วมมือจาก บุคคลหลาย ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการ กรรมการฝ่ายวิจัย คณะครุศาสตร์ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ท่านเจ้าของทุนสุรินทร โอสถาบุเคราะห์ ที่ กรุณามอบทุนอุดหนุนให้ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น นางสุรฉิม สืบสาย นายอภิวัฒน์ อ้วนแก้ว และคนอื่น ๆ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้รายนามข้างต้นไว้เป็นอย่างสูง สำหรับความดีของรายงานการวิจัย ฉบับนี้ผู้วิจัยขอขอบ เป็นเกรงบูชาพระคุณแด่ บิดามารดา ครู-อาจารย์ ท่านเจ้าของทุน และ ผู้มี พระคุณอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ไถ่กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยมา ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันนี้

สุทนต์ ศรีไสย

จิตต์นิภา ศรีไสย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิจกรรมประกาศ.....	ฅ
รายการตารางประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความ เป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบ เขตของการวิจัย.....	6
วิธีคำ เป็นการวิจัย.....	7
คำจำกัดความ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง.....	9
3 วิธีคำ เป็นการวิจัย.....	29
ลักษณะของกลุ่มประชากร.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล.....	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ตอนที่ 1 ข้อมูล เกี่ยวกับการไถ่จางเก่าของบัณฑิต.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับ	56
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของบัณฑิตกฤตศาสตร์	77
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	82
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผลการวิจัย	91
ข้อเสนอแนะ	94
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	104
ประวัติผู้วิจัย	111

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๗

เลขหมู่	ด 15
เลขทะเบียน	00 3 506
วัน.เดือน.ปี	17 ก.ย. 29

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนบัณฑิตที่ระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษา เมื่อปีการศึกษา.....	29
2	รอยละของบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจกลับคืนมา.....	34
3	รอยละการไต่ถามทำ ศึกษาต่อ และ ยังไม่ไต่ถามทำ ของบัณฑิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	35
4	รอยละของการเริ่มทำงานของบัณฑิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย....	37
5	รอยละของการทำงานตรงและไมตรงสาขาวิชาที่ เรียนมาของบัณฑิต ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	38
6	รอยละของประเภทงานที่บัณฑิตประกอบอาชีพ.....	39
7	รอยละของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพ ครู-อาจารย์สอนตามระดับต่าง ๆ	40
8	รอยละของ เหตุผลที่บัณฑิตครุศาสตร์ได้รับพิจารณาและรับ เข้าทำงาน.....	41
9	รอยละของบัณฑิตครุศาสตร์ที่ประกอบอาชีพอยู่ตามภาคต่าง ๆ ของ ประเทศไทย.....	43
10	สถานที่ประกอบอาชีพของบัณฑิตครุศาสตร์ จำแนกตาม เขต เมืองและ เขต ชนบทเกิด เป็น รอยละ.....	45
11	รอยละของบัณฑิตครุศาสตร์ที่ทำงานได้จำแนกตามระยะเวลา เป็น เดือน.....	46
12	รอยละของบัณฑิตครุศาสตร์ที่ทราบข่าวรับสมัครงานจากแหล่งต่าง ๆ	49
13	รอยละของบัณฑิตครุศาสตร์ที่ได้รับ เงิน เดือนครั้งแรก.....	51
14	ปัญหาที่บัณฑิตครุศาสตร์ประสบในขณะที่ทำงาน	52
15	รอยละของบัณฑิตครุศาสตร์ที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากกิจกรรมขณะ ศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์.....	56
16	รอยละของบัณฑิตที่ใช้ความรู้ที่ เรียนมาตรงกับงานที่ทำอยู่จำแนกตาม เกณฑ์.....	58

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	ระดับพฤติกรรมของบัณฑิตครูศาสตร์ที่นำความรู้จากหมวดวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการทำงาน.....	60
18	รายวิชาที่บัณฑิต เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการทำงานมากที่สุด	63
19	รายวิชาและด้านต่าง ๆ ที่บัณฑิตแนะนำให้ปรับปรุงให้มีความเหมาะสม มากยิ่งขึ้น	66
20	รอยละของบัณฑิตที่เลือกรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกในขณะ เรียนที่คณะครูศาสตร์ จำแนกตามเหตุผลต่าง ๆ	69
21	แหล่งและระดับความสำคัญที่บัณฑิตให้ความเห็นต่อการได้รับความรู้หรือ ประสบการณ์ขณะศึกษาอยู่ในคณะครูศาสตร์	71
22	รายวิชาและเหตุผลที่บัณฑิต เสนอให้เพิ่มรายวิชาเข้าไปในหลักสูตร ครูศาสตร์บัณฑิต	73

สถาบันเวทียบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา เป็นกระบวนการที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนาบุคคล ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพหรือให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าต่อสังคมและประเทศชาติ ในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับของประเทศให้เป็นไปตาม เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นี้ เป็นเรื่องที่ยากมาก มีปัญหาในการที่จะต้องแก้ไขอยู่ตลอดเวลาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด จะต้องคอยให้ความสนใจและหาข้อมูล ที่จะนำมาใช้พัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเรียนการสอนให้เหมาะสมอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักสูตรและวิธีการเรียนการสอน

การติดตามบันทึกที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วจะเป็นวิธีการหนึ่งในหลาย ๆ วิธีการที่จะ ได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งการติดตาม ผลจะช่วยให้เราทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ ข้อบกพร่องของหลักสูตร ผู้ สำเร็จการศึกษา ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในเรื่องนี้ได้มีผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักการศึกษาให้ ความเห็นไว้ดังนี้

กาเลน เจ เซเลอร์ และ วิลเลียม เอ็ม อเล็กซานเดอร์ (Galen J. Saylor and William M. Alexander) ได้สรุปความสำคัญของการศึกษาคิดตามผลไว้ในประเด็นที่ ว่าจะทำให้หลักสูตร เป็นที่เชื่อถือได้ถึงคุณค่าของประสบการณ์ที่สถาบันจัดให้แก่ผู้เรียน ช่วยใน การวางแผนและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยมีจุดมุ่งรวมที่ความก้าวหน้าของผู้เรียนภาย หลังที่ได้มีประสบการณ์ที่สถาบันจัดให้แล้ว นอกจากนั้นการศึกษาคิดตามผลจะช่วยให้การวางแผน หลักสูตรมีความมั่นคงขึ้น กล่าวคือทำให้ทราบว่า นายจ้างคาดคะเนความสำเร็จของงานที่ ผู้ สำเร็จการศึกษาได้ปฏิบัติเพียงใด การตระเตรียมผู้เรียนเข้าสู่อาชีพภายหลังจากสำเร็จการศึกษาจึง

ได้ผลดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้ทราบถึงกิจกรรมและสถานภาพส่วนตัวและทางวิชาการของผู้สำเร็จ การศึกษาอันจะเป็นส่วนช่วยในการประเมินผลการจัดการศึกษาทั่วไปในหลักสูตรอีกทั้งชาวสารจาก บัณฑิตในสถานความสนใจเฉพาะด้านจะช่วยในการจัดวิชา เลือกลงและยัง เป็นการสำรวจปัญหาของ บัณฑิตในสถานต่าง ๆ อาทิเช่น ทักษะในการติดต่อสื่อสาร การปรับตัวในสังคม¹

ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านหนึ่งคือ โรเนลด์ ซี คอลล (Ronald C. Doll) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า "...ในการประเมินผลความสำเร็จของหลักสูตรการศึกษาได้แก่ตาม การได้รับ ข้อมูลย้อนกลับจากตัวบัณฑิตและจากผู้ใช้บัณฑิต เป็นส่วนสำคัญในการบอกคุณภาพผลผลิตของสถาบัน นั้น..."² สำหรับนักการศึกษาของไทย คือ วิจิตร ศรีสอาน ได้บรรยายถึงความสำคัญของการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ที่มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีสาระสรุปได้ดังนี้คือ

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษากรุณาทำได้ใน 2 รูปแบบคือการประเมินเชิงปริมาณ คือการสำรวจความพึงพอใจที่สำเร็จหลักสูตรต่าง ๆ จากสถาบันนั้นเพื่อความพอใจต่อความ ต้องการของสังคมหรือไม่ และเกี่ยวข้องกับ การวางแผนในหลากหลาย ส่วนการประเมิน เชิงคุณภาพนั้น เพื่อที่จะทราบว่าคุณภาพของบัณฑิตที่ออกไปทำงานเป็นอย่างไร เป็นที่น่า พอลใจหรือไม่ หรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดการจัดหลักสูตรที่ตั้งไว้เพียงใด การติดตามผล เชิงคุณภาพนั้นกระทำโดย 1) การถามกับตัวบัณฑิตเองในประเด็นของการใญ่จนตรง กับวิชาที่เรียนหรือไม่ วิชาที่เรียนใช่ประโยชน์ใดเพียงใด นำไปประยุกต์ใช้หรือไม่ 2) การถามกับผู้ใช้บัณฑิต เป็นข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญมาก เพราะผู้ใช้บัณฑิตเป็นตัวแทนของนายจ้าง 3) การถามผู้ร่วมงานและผู้รับบริการ ซึ่งอาจมีข้อยกเว้นทำไม่ได้ นอกจากในกรณี ที่มีผู้ร่วมงานและผู้รับบริการจากบัณฑิตมีตัวตนอยู่อย่างเด่นชัด³

¹ Galen J. Saylor and William M. Alexander, Curriculum Planning. (New York: Rinehart Company Inc., 1956), p. 589.

² Ronald C. Doll, Curriculum Improvement Decision Making and Process. (Boston: Allyn and Bacon Inc., 1977), p. 353-354.

³ วิจิตร ศรีสอาน, คำบรรยายเรื่องการศึกษาติดตาม รายงานการสัมมนา มหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ 8 (1-3 ตุลาคม 2523).

สำหรับ โอลิเวีย เอ็ม บีวิส (Olivia M. Bevis) ได้ให้ความเห็นในด้านของการติดตามผลบังคับเพื่อประเมินหลักสูตร โดยกล่าวถึงขั้นตอนของการประเมินผลไว้ว่า มีลักษณะของความสัมพันธ์อย่างแยกไม่ไต่ระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้คือ มโนทัศน์หลักเกี่ยวกับเรื่องเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับผลผลิต และท้ายที่สุด ผลผลิตจะเกี่ยวเนื่องกับการประเมินผล โดยมีความเกี่ยวพันในลักษณะของวงจรดังกล่าวนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า การประเมินผลหลักสูตรจะบอกให้ทราบว่าหลักสูตรการศึกษานั้นมีจุดบกพร่องหรือไม่เป็นไปตามความคาดหวังอย่างไร และต้องการปรับปรุงให้ดีขึ้นในส่วนไหนบ้าง...¹

เอมเมอร์ สตูปส์ และกันนาร์ แอล วาลิสท์ (Emery Stoops and Gunnar L. Wahlquist) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การติดตามผลเป็นวิธีการสำคัญที่จะทำให้ได้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับคุณภาพและข้อบกพร่องของผู้สำเร็จการศึกษา ผลที่ได้จากการศึกษาติดตามจะเป็นข้อมูลและแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ ก็สามารถใช้เป็นข้ออ้างอิงในการฝึกอบรม ส่งเสริมนักศึกษาปัจจุบัน และยังเป็นหลักในการพิจารณาจัดการศึกษาเพิ่มเติมให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วอีกด้วย นอกจากนี้การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วยังเป็นการแสดงถึงความห่วงใย ความสนใจ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของทางสถาบันที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา²

ในทำนองเดียวกัน โรนัลด์ ดี อาดัม (Ronald D. Adam) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของ เอ็มเมอร์ สตูปส์ โดยให้ความเห็นไว้ว่า "เมื่อบัณฑิตสำเร็จการศึกษาออกไปควรได้รับการประเมินว่ามีคุณลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรวางไว้หรือไม่เพื่อ

¹ Olivia M. Bevis, Curriculum Building in Nursing a Process, 2d ed. (Saint Louis: C.V. Mosby Co., 1978), p. 216-218.

² Emery Stoops and Gunnar L. Wahlquist, Principles and Practices in Guidance (New York: McGraw-Hill Book Co., 1958), p. 191-196.

เพื่อจะได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้สามารถผลิตครูที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น...¹

เลสเตอร์ เอ็น ดาวนิง (Lester N. Downing) ให้ความเห็นในเรื่องนี้ไว้ว่า การบริการติดตามผลเป็นกิจกรรมหลักที่จำเป็นสำหรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาทุกระดับ เพื่อจะได้อรรถผลของความมุ่งหมายการศึกษาที่ตั้งไว้ทั้งในด้านการฝึกฝนอาชีพหรืองานต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดให้ รวมทั้งผลการศึกษาทุกระดับ ปรัชญาของบริการติดตามผลนี้ถือว่าบริการนี้เป็นสิ่งจำเป็นมาก สำหรับทุกระดับการศึกษาเพื่อสำรวจผลต่าง ๆ ดังกล่าว²

ดักลาส เอส อาร์บักเคิล (Dugald S. Arbuckle) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมในเรื่องนี้ว่า "การติดตามผลไม่เพียงแต่เป็นการประเมินผลหลักสูตรการเรียนการสอนและการประชุมอบรมเท่านั้น แต่ยังเป็นการให้ความช่วยเหลือผู้สำเร็จการศึกษาหรือผ่านการอบรมให้รู้จักปรับตัวเข้ากับสภาพการทำงาน ทั้งนี้เพื่อให้อาชีพมีประสิทธิภาพและมั่นคงยิ่งขึ้น"³

¹ Ronald D. Adam, "Western Kentucky University Follow-up Evaluation for Teacher Education Graduate," Teacher Education Program Evaluation and Follow-up Study: A Collection of Current Efforts, eds. Shirely M. Hard and Gene E. Hall (Research and Development Center for Teacher Educations, The University of Texas at Austin, 1978), pp. 11-12.

² Lester N. Downing, Guidance and Counseling Services on Introduction (New York: McGraw-Hill Book Co., 1968), p. 209.

³ Dugald S. Arbuckle, Student Personnel Services in Higher Education (Boston: Allyn and Bacon, 1967), p. 115.

สำหรับในเรื่องระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อใช้ติดตามบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปนั้น สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ได้ให้ความเห็นไว้ในเรื่องของการประเมินโครงการ ไว้ว่า

บางจุดมุ่งหมายของโครงการสามารถตรวจสอบได้บรรลุหรือไม่บรรลุได้ทันทีหลังจากโครงการประชุมสิ้นสุดลง จุดมุ่งหมายเหล่านี้มักเป็นจุดมุ่งหมายอันเกี่ยวกับความรู้ความสามารถเชิงสติปัญญา ส่วนความรู้ความสามารถในการประยุกต์ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือค่านิยมมักต้องใช้เวลานาน ต้องให้เขารวมประชุมกลับเขาปฏิบัติงานชั่วระยะเวลาหนึ่ง เช่น 6 เดือน หรือ 1 ปี แล้วคอยทำการประเมินจุดมุ่งหมายเหล่านี้ โดยทำการติดตามผล¹

ในทำนองเดียวกันที่ มหาวิทยาลัยเคนตักกีตะวันตก ประเทศสหรัฐอเมริกา มีโปรแกรมการติดตามครูที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยและได้ทำการสอบถามตามสถานที่ต่าง ๆ โดยจะทำการติดตามหลังจากผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว 1 ปี 3 ปี และ 5 ปีตามลำดับ²

จากเหตุผลและทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายแสดงให้เห็นว่าทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า สมควรที่จะให้มีการติดตามบัณฑิตหลังจากบัณฑิตสำเร็จการศึกษาไปแล้วเป็นช่วง ๆ คือ 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากบัณฑิตเหล่านั้นไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอน ผู้เรียน สภาพแวดล้อม ตลอดจนกระบวนกรต่าง ๆ ของการเรียนการสอน ให้มีความพร้อม มีความเหมาะสม ทันสมัยตรงกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยใคร่ที่จะศึกษาติดตามผลบัณฑิตครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2526 โดยเล็งเห็นว่าผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลอีกทางหนึ่งที่มีประโยชน์อย่างมากต่อคณะครูศาสตร์ที่กำลังดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศาสตร์บัณฑิต 4 ปีอยู่ในขณะนี้

¹ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, การประเมินผลโครงการประชุม หลักสูตรและการประยุกต์ใช้ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 72-73.

² Ronald D. Adam, "Western Kentucky University.....," p.11-12.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลในการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2526 จำแนกตามสาขาวิชาต่าง ๆ ที่บัณฑิตได้ศึกษามา และรวมทั้งคณะครุศาสตร์
2. เพื่อศึกษาทัศนะของบัณฑิตเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่บัณฑิตได้รับจากการศึกษา ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามสาขาวิชาต่าง ๆ ที่บัณฑิตศึกษามาและรวมทั้งคณะครุศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้คือ

1. การวิจัยครั้งนี้จะติดตามบัณฑิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2526 และใช้หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2520 (หลักสูตรนี้เริ่มใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2520 ถึงปัจจุบัน) เท่านั้น
2. การวิจัยนี้จะศึกษาสภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชาใหญ่ ๆ เท่านั้น สาขาวิชาเหล่านั้นคือ การศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา-วิทยาศาสตร์ มัธยม-มนุษย-สังคม การสอนวิชาเฉพาะ(พลศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน
3. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับการได้งานทำของบัณฑิตและข้อมูลเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับตามทัศนะของบัณฑิตที่เป็นกลุ่มประชากรในการวิจัยเท่านั้น สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาของข้อมูลเกี่ยวกับการได้งานทำได้แก่ การประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมาหรือไม่ ลักษณะของงานที่ทำ เหตุผลที่ได้รับพิจารณาเข้าทำงาน ระยะเวลาในการหางานทำ สาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ การทราบข่าวการรับสมัครงาน การได้รับเงินเดือนครั้งแรก และ ปัญหาที่ประสบในการทำงาน ส่วนตัวแปรที่ใช้ศึกษาของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับ ได้แก่ แหล่งความรู้ที่ได้รับ การใช้ความรู้ตรงกับงานที่ทำ ลำดับความรู้ตามหมวดวิชาที่นำไปใช้ในการทำงาน วิชาที่มีประโยชน์ต่อการทำงานมากที่สุด รายวิชาและด้านที่ควรปรับปรุงมากที่สุด

รายวิชาที่ควรจะมีเพิ่มเข้าไปในหลักสูตร การเลือกรายวิชาเลือก และ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

วิธีกำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย ฯลฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย
2. ออกแบบสำรวจการศึกษามัธยมศึกษา
3. ส่งแบบสำรวจไปให้บัณฑิตที่เป็นกลุ่มประชากรตอบและส่งกลับทางไปรษณีย์ภายในระยะเวลาที่กำหนด สำหรับที่อยู่ของบัณฑิตใช้ข้อมูลที่มีอยู่จากหน่วยทะเบียนคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้ค่าสถิติคือ ความถี่ ร้อยละ มีชัณฆเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบการอธิบาย

คำจำกัดความ

บัณฑิต หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2526

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2520 ที่บัณฑิตที่เป็นกลุ่มประชากรใช้หลักสูตรนี้ระหว่างที่ศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้คือ

1. ผลของการวิจัยจะทำให้ทราบถึงลักษณะการดำเนินงาน ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่บัณฑิตได้รับจากคณะครุศาสตร์ในขณะศึกษาอยู่และหลังจากศึกษาไปแล้ว

2. ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้บริหารคณะครุศาสตร์และผู้นที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลหรือข้อ
ค้นพบไปปรับปรุงหลักสูตร แผนนโยบายหรือแนวปฏิบัติในการผลิตบัณฑิตให้เหมาะสม สอดคล้อง
กับความต้องการของสังคมและประเทศชาติโดยรวม
3. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางของผู้ที่จะศึกษาหรือทำการวิจัยในแนวเดียวกันนี้
ต่อไป.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง "การติดตามบันทึกพัฒนาการศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จ การศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 " นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ จากเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะศึกษาลักษณะของวรรณคดีที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้คือ

1. ความสัมพันธ์ของการประเมินติดตามผลกับการพัฒนาหลักสูตร
2. งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับผลจากเอกสารที่ค้นพบสรุปได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ของการประเมินติดตามผลกับการพัฒนาหลักสูตร

โครงสร้างในกระบวนการจัดการศึกษา (Education Process) มีองค์ประกอบ 3 ประการคือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดการเรียนการสอน และการประเมินติดตามผล ซึ่งทั้งสามส่วนจะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกัน คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายเป็นเครื่องกำหนดการจัดเนื้อหาทางค่านิชาการ การใช้วิธีการสอนและการประเมินผล และในขณะเดียวกัน การประเมินผลก็ย่อมจะเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าการเรียนการสอนที่ทำไปแล้ว ประสพผลสำเร็จสม ความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด และได้ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งความเกี่ยวพันของกระบวนการจัดการศึกษาจะดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง เป็นวงจรกันเหมือนวงจรลูกโซ่

สำหรับการประเมินและติดตามผลมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้คือ

ราล์ฟ ไทเลอร์, โรเบิร์ต กาเย และ มิเชล สกรีปเวน (Ralph tyler, Robert Gagne and Michael Scrivin) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลในค่านหลักสูตรว่าเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบ เพื่อบ่งชี้คุณค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใด การประเมินแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ 1) การประเมินเพื่อการปรับปรุง (Formative Evaluation) เป็น

การประเมินโครงการในขณะที่งานนั้นกำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการอยู่ โดยมีความมุ่งหมายให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้ทำงานเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานระหว่างดำเนินการอยู่ 2) การประเมินเพื่อการตัดสิน (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลรวมหรือประเมินผลรวมยอดเมื่องานหรือโครงการนั้นสิ้นสุดลง เพื่อกำหนดหรือผลที่ใดทั้งหมด อัตรระบวน การที่เกิดขึ้น

สำหรับเป้าหมายของการประเมินแบ่งเป็น 2 ตอนคือ 1) การประเมินคุณค่าภายใน (Intrinsic Evaluation) เป็นการประเมินที่มีรูปแบบพิจารณาความเหมาะสมของ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ เพื่อการตัดสินคุณค่าของเครื่องมือที่ใช้ในโครงการว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด ก่อนนำไปใช้จริง ในแง่ของการศึกษาติดตามผลจะ ยึดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นสำคัญ และใช้วัตถุประสงค์เป็นตัวกำหนดวิธีการประเมิน 2) การ ประเมินผลของการปฏิบัติ (Pay-off Evaluation) เป็นการพิจารณาคุณค่าของผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามโครงการหรือผลที่ใดที่เกิดขึ้นทั้งหมด ซึ่งต้องอาศัยเกณฑ์ภายนอก มาช่วยการตัดสิน¹

ในการวิจัยติดตามผลติดตามนี้ เป็นการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงและประเมิน เพื่อ การตัดสินรวมยอดเมื่อการศึกษานั้นสิ้นสุดลง เพื่อกำหนดหรือผลที่ใดทั้งหมดตลอดจนกระบวนการที่ เกี่ยวข้องและเป้าหมายของการติดตามผลนี้ยังมุ่งเน้นประเมินคุณค่าภายในและประเมินผล นอกจากนี้ บี อาร์ วอร์ทเทน และ เจ อาร์ แซนเดอร์ (B.R.Worthen and J.R. Gander) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของการประเมินไว้ดังนี้

¹ Ralph Tyler, Robert Gagne and Michael Scriven, Perspectives of Curriculum Evaluation AERA Monograph Series (Chicago: 1967), p. 86-89.

วิธีการ บทบาท	การประเมินคุณค่าภายใน	การประเมินผลของการปฏิบัติ
ประเมินความก้าวหน้า	พิจารณาความเหมาะสมและ ความสอดคล้องในส่วนต่าง ๆ ของโครงการ เช่น จุดมุ่ง หมาย เนื้อหา อุปกรณ์	พิจารณาผลที่เกิดขึ้นระหว่าง ปฏิบัติการ เพื่อ เป็นข้อมูลย้อน กลับ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา
ประเมินผลรวม	พิจารณาขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับ คุณค่าของ เครื่องมืออุปกรณ์ ที่จะนำไปปฏิบัติการตาม โครงการ	พิจารณาตัดสินผลสุดท้ายทั้งหมด ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

การติดตามผลบังคับจะใช้วิธีการประเมินของ เวอร์ทเทนและ แซนเดอร์ ในด้าน
ประเมินผลความก้าวหน้า โดยประเมินผลของการปฏิบัติ พิจารณาผลที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติ
การเพื่อ เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น¹

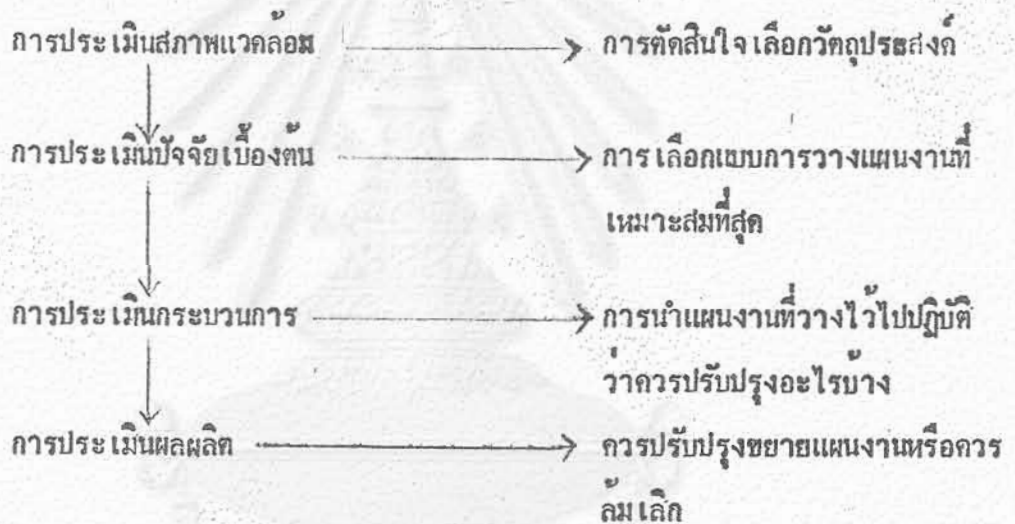
ในด้านการกำหนดขั้นตอนของการประเมินและติดตามผล สตีฟเฟิลบีม (Stuffle
beam cited by Conley 1973: 351- 355) เขียนไว้ว่า การประเมินเป็นกระบวนการ
ของการวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจในทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่
โดยจำลอง CIPP (Context Input- Process -Product Model) เพื่อประเมิน
โครงการโดยกำหนดขั้นตอนไว้ดังนี้

1

B.R. Worthen and J.R. Sander, Education Evaluation: Theory
and Practices (Wadworth Publishing, 1973), p. 105.

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation)
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation)
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)
4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

แบบจำลองนี้จะมีลักษณะประเมินต่อเนื่องกัน เพราะเป็นการประเมินเพื่อให้ได้รายละเอียดต่าง ๆ เพื่อช่วยการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลกับการตัดสินใจแบบจำลอง GIPP มีดังนี้

จุดมุ่งหมายในการประเมินผลผลิตตามแนวคิดของ สตีฟ เทิลบีมี ไม่เพียงแต่จะวัดคุณค่าเมื่อสิ้นสุดโครงการเท่านั้น ยังมีความจำเป็นในระหว่างดำเนินโครงการด้วย

การติดตามผลบักคิที่มีลักษณะสอดคล้องกับการประเมินผลผลิต เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับเข้าสู่วงจรเพื่อการปรับปรุงในส่วนใดส่วนหนึ่งที่ขอค้นพบจากการวิจัยภาคทึ่งไปถึง เช่น การประเมินความสามารถด้านการถ่ายทอดความรู้ของบัณฑิตที่ไม่ตรงตามความคาดหวังของหลักสูตร จะชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการประเมิน และนำผลการวิจัยเพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ดีขึ้น

2. งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ไทม์งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินและติดตามผลทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างแพร่หลายกว้างขวาง ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. 2510 บุญจิตต์ ฅ ลำเลียง ได้วิจัยเรื่อง "การสำรวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2510" เพื่อสำรวจอาชีพการรับฝึกสอนในการสอน ความเห็นต่อสถานศึกษาและความเห็นต่อหลักสูตรที่ใดศึกษามา ตัวอย่างประชากรได้แก่ บัณฑิตจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน และวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน จำนวน 1,148 คน ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตร้อยละ 58 ทำงานนอกเขตภูมิลำเนา บัณฑิตร้อยละ 90 มีงานทำแล้ว ร้อยละ 10 ศึกษาต่อ เกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์จากสถานศึกษา พบว่า บัณฑิตนำไปใช้ค่อนข้างมาก บัณฑิตร้อยละ 33 ไม่ได้สอนตรงตามสาขาวิชาที่เรียน วิชาที่ใช้มากที่สุดคือวิชาครู ครุมีชั่วโมงสอนเฉลี่ย 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ความเห็นต่อการจัดหลักสูตร ผู้สอน การบริการ อุปกรณ์ ห้องสมุด อาคารเรียน การบริหาร และกิจกรรมนอกหลักสูตร บัณฑิตทั่วไปเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ ดีานหลักสูตรบัณฑิตร้อยละ 90 เห็นว่าควรมีการปรับปรุงโดยเพิ่ม-ลดบางวิชาและเห็นว่า ปัจจุบันนี้ประเทศ มีประโยชน์ค่อนข้างมาก

ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 วิไลวรรณ เจริญพงศ์ ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามการปฏิบัติงานของบัณฑิตคณะครุศาสตร์" เพื่อศึกษาความสำเร็จในการปฏิบัติงานและศึกษาทัศนะของผู้บังคับบัญชา ศึกษาคุณภาพของบัณฑิตครุศาสตร์เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงาน 6 ด้านคือ ด้านความรู้และความสามารถทางวิชาการ ความสามารถพิเศษ การสอน บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และทัศนคติต่ออาชีพครู ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่สอนนักเรียนตรงตามสาขาวิชา ผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตพอใจความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตคณะครุศาสตร์²

¹ บุญจิตต์ ฅ ลำเลียง, "การสำรวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2510" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510), หน้า 78-85.

² วิไลวรรณ เจริญพงศ์, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตครุศาสตร์," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 44-47.

ในปี พ.ศ. 2517 ประเสริฐ ภูจันทิก ได้ศึกษา การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515" โดยวิธีการประเมินค่าตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาประเมินค่าตนเองในด้านความมั่นใจตนเอง และความรับผิดชอบในหน้าที่การงานอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง ในด้านการผลิตผลงานด้านวิชาการยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ที่สันคคีที่มีต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา เห็นว่าได้ใช้ความรู้จากวิชาสามัญในการปฏิบัติงานการสอนมากกว่าวิชาอื่น ๆ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสามัญมีความสามารถในการวัดและประเมินผล ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ มากกว่าอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพื้นฐาน¹

ในปีเดียวกันนี้ ทวีป ศิริรัศมี ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยสุ่มตัวอย่างบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2478 - 2512 จำนวน 512 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนร้อยละ 67.97 วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ ต้องการสำรวจการประกอบอาชีพ หน่วยงานและลักษณะงานต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตประกอบอาชีพวิเคราะห์วิจัยและอุตสาหกรรม ร้อยละ 42.49 ครูอาจารย์ ร้อยละ 52.60 การประกอบอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับแผนกวิชา รายได้ วุฒิทางการศึกษาและชั้นทางราชการของบัณฑิต แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของบัณฑิต บัณฑิตส่วนใหญ่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ งานหลักด้านการใช้ความรู้มีความสัมพันธ์กับรายได้ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ วุฒิทางการศึกษา ชั้นทางราชการ และแผนกวิชา²

ในปีเดียวกันนี้อีกเช่นกัน บุญชัย บุญวิรัตน์ วิจัยเรื่อง "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตปริญญาโท ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515 ที่สันคคีของผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน" โดยใช้แบบสอบถามผู้ร่วมงานและความคิดเห็นของผู้

¹ ประเสริฐ ภูจันทิก, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515 การประเมินค่าตนเอง," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517).

² ทวีป ศิริรัศมี, "การติดตามผลบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

บึงคัมภีร์ชัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานใน
เกณฑ์ค่อนข้างดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง รับผิดชอบหน้าที่การงาน ชยันและตั้งใจอยู่ในเกณฑ์
ดี ส่วนความสามารถในการ เป็นผู้นำและการผลิตผลงานทางด้านวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง¹

ในปี พ.ศ. 2520 สุนิดา ไชยนิรันทน ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลการศึกษาของ
ผู้รับทุนรัฐบาลไทย," เพื่อประเมินว่าโปรแกรมการส่งผู้รับทุนรัฐบาลไทยไปศึกษาต่อต่างประเทศ
ประสบความสำเร็จหรือไม่ และคำนวณค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรสำหรับผู้รับทุนไปศึกษาต่อระดับ
ปริญญาโทและปริญญาเอก โดยศึกษาจากผู้รับทุนรัฐบาลไทย 254 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรม
การส่งผู้รับทุนรัฐบาลไทยไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศประสบความสำเร็จ แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพ
อย่างสมบูรณ์ ก็ยังมีความสูญเปล่าในค่าเวลาที่เราเรียนช้ากว่ากำหนด และการออกก่อนสำเร็จการ
ศึกษา ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการศึกษาตลอดหลักสูตรในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเป็นเงิน
243,499 บาท และ 298,768 บาทตามลำดับ ผู้รับทุนส่วนใหญ่ เป็นชายอายุต่ำกว่า 30 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในส่วนกลางและภูมิภาคใกล้เคียงกัน²

ในปี พ.ศ. 2520 อำนวย อุทธระ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การติดตามผลการปฏิบัติงาน
ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยครู,"
เพื่อต้องการทราบผลการปฏิบัติงานในด้านความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับวิชาช่าง และการสอน
ตลอดจนความคิดเห็นในการปรับปรุงคุณภาพด้านต่าง ๆ จากผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับ
เอกอุตสาหกรรมศิลป์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา
อยู่ในเกณฑ์ดี และเสนอแนะให้ปรับปรุงด้านทักษะและปลูกฝังความรับผิดชอบ การจัดการโรงฝึก
งาน และความรู้ในการทำอุปกรณ์การสอนให้มากขึ้น ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าความรู้ความ

¹ บุญชัย บุญวิรัตน์, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตปริญญาโทที่สำเร็จการ
ศึกษาจากวิทยาลัยการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515 ที่สนใจของผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน,"
(ปริชญาวิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517).

² สุนิดา ไชยนิรันทน, "การติดตามผลการศึกษาของผู้รับทุนรัฐบาลไทย," (ปริชญา
กฤษฎาสัตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า ๙.

สามารถในการปฏิบัติงานของตนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่มีความภูมิใจในอาชีพที่อยู่ในเกณฑ์สูงและเสนอแนะให้เพิ่มการฝึกงานให้มีความรู้ ความชำนาญเพิ่มขึ้น และเพิ่มเก็บความรู้เกี่ยวกับงานประดิษฐ์และศิลปหัตถกรรม จากการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูง กับผู้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ โดยผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ประเมินพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน¹

ในปีเดียวกันนี้ มณีรัตน์ พัดโร ใควิจัยเรื่อง "การติดตามผลบัณฑิตศึกษานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย รุ่นปีการศึกษา 2511-2518" ผลการวิจัยพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาได้ทำงานตรงตามสาขาวิชา บัณฑิตส่วนน้อยที่ประสบปัญหาในการทำงานด้านต่าง ๆ ในด้านการจัดการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ในด้านสวัสดิการและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความเหมาะสมน้อยที่สุด²

ต่อมาในปี พ.ศ. 2522 สุนิตย์ แววศักดิ์ ใควิจัยเรื่อง "การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยครู" เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จการศึกษาในด้านความรู้ทางวิชาการ ความสามารถพิเศษ และมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพของการเป็นครู ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ผลการวิจัยพบว่า ผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครูในทัศนคติของตนเองและผู้บังคับบัญชาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ผู้บังคับบัญชาเสนอว่าควรเพิ่มความรู้ ด้านธุรการ สารบรรณ การสนใจใฝ่หาความรู้ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การรับผิดชอบงานของตนและส่วนรวม และควรคำนึงถึงการแต่งกาย ทรงผม และการพูดจาด้วย³

¹ อำนวย อุตระ, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ ที่ปฏิบัติอยู่ในวิทยาลัยครู," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 69-74.

² มณีรัตน์ พัดโร, "การติดตามผลบัณฑิตศึกษานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รุ่นปีการศึกษา 2511-2516," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520).

³ สุนิตย์ แววศักดิ์, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 54-65.

ในปีเดียวกันนี้ สุมาลี จันทรชลอ ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย การประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521" โดยใช้ครูโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานครจำนวน 217 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ผลการวิเคราะห์พบว่า ครูโดยส่วนรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนค่อนข้างน้อย ครูโรงเรียนรัฐบาลมีความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนสูงกว่าโรงเรียนราษฎร์อย่างมีนัยสำคัญ ครูมีปัญหาในการประเมินผลการเรียนในเรื่องคู่มือการประเมินผลไม่พอเพียง ขาดความรู้เรื่องระเบียบการประเมินผล ขาดบุคคลให้คำปรึกษาแนะนำ ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบที่ดี ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม วิธีการวัดผลและวิธีการประเมินผลก่อนเรียน¹

ในปี พ.ศ. 2523 กานดา ลือสุทธิวิบูลย์ ได้วิจัยเรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหานักคิดทางการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของตนเองและผู้อื่นกับนักวิชา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากมหานักคิดที่สำเร็จในปีการศึกษา 2517-2521 จำนวน 135 คน และผู้บังคับบัญชาอีก 135 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการปฏิบัติงานทุกด้านของมหานักคิดทางการวิจัย การศึกษาในทัศนะของตนเอง ระหว่างมหานักคิดที่ได้รับ เกียรตินิยม เมื่อสำเร็จปริญญาตรีกับมหานักคิดที่ไม่ได้รับ เกียรตินิยม เมื่อสำเร็จปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ยกเว้นค่าเบี่ยงเบนของนักวิจัย กลุ่มที่ได้รับ เกียรตินิยม เมื่อสำเร็จปริญญาตรี เห็นว่าตนเองมีผลการปฏิบัติงานในเกณฑ์สูงกว่าความเห็นของกลุ่มมหานักคิดที่ไม่ได้รับ เกียรตินิยมอย่างมีนัยสำคัญ ผลการปฏิบัติงานของมหานักคิดในสาขาวิชาที่ต่างกันในทัศนะของตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ยกเว้นค่าเบี่ยงเบนของนักวิจัย มหานักคิดสาขาวิจัยการศึกษา เห็นว่าตนเองอยู่ในเกณฑ์สูงกว่ามหานักคิดสาขาวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ²

¹ สุมาลี จันทรชลอ, "การติดตามผลการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

² กานดา ลือสุทธิวิบูลย์, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหานักคิดทางการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของตนเองและผู้อื่นกับนักวิชา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 64-66.

ในปีเดียวกัน จันทนา แฮสุวรรณ ใ้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" เพื่อทราบถึงพัฒนาการและการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา
ของมหาบัณฑิตไปใช้ในการทำงานลักษณะงานและประสิทธิภาพของงาน ผลการวิจัยพบว่า มหา
บัณฑิตส่วนใหญ่ทำหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์มากที่สุด และส่วนใหญ่ทำงานในสังกัดของรัฐบาล มหา
บัณฑิตร้อยละ 22.45 ทำหน้าที่บริหารคณาจารย์ศึกษา เหตุจูงใจที่ทำให้มหาบัณฑิตศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาโทมากที่สุดคือ ต้องการหาความรู้เพิ่มเติมไปใช้ในการทำงาน การนำความรู้และประสบ
การณ์ไปใช้ในการทำงานด้านต่าง ๆ นั้นพบว่า คณาบริหารและคณาพิเศษใช้ระดับปานกลาง ด้าน
กิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ใช้เป็นอย่างดี ด้านการหาความรู้เพิ่มเติม ด้านการบริการและด้าน
มนุษยสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ใช้ในระดั้มาก ผลงานทางวิชาการของมหาบัณฑิต มีหลายประเภทที่มาก
ที่สุดคือ การจัดหรือร่วมจัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ มหาบัณฑิตเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพมากกว่า
สมาคมอื่น ๆ และมีส่วนร่วมในการสัมมนาวิชาการของสมาคมมากกว่ากิจกรรมอื่น ข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนคือ หลักสูตรควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชา และ จัด
ประสบการณ์ตรงใหม่มากที่สุด¹

ในปีเดียวกัน จันทนา แฮสุวรรณ ใ้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลการทำงานของ
บัณฑิตสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2517-
2521" เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการประกอบอาชีพครูและเพื่อสำรวจการปฏิบัติงาน
ของบัณฑิตสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ รวมทั้งข้อเสนอแนะของบัณฑิตต่อสถาบันการศึกษา โดยใช้
แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา
2517-2521 เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายและศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด บัณฑิตส่วน
ใหญ่ประกอบอาชีพครู และสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด บัณฑิตที่ประกอบอาชีพครูเห็น
ว่าถ้ามีโอกาสเปลี่ยนอาชีพได้ก็จะเปลี่ยน บัณฑิตต่างเพศกันกับการเลือกประกอบอาชีพครูไม่มีความ

¹ จันทนา แฮสุวรรณ, "การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 56-60.

สัมพันธ์กัน ความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ เทียบโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ยกเว้นความสามารถด้านบุคลิกภาพและทัศนคติต่ออาชีพครู โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี ข้อเสนอแนะของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพครู เห็นว่าควรผลิตบัณฑิตสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพดีเพิ่มมากขึ้น และควรปรับปรุงในด้านเนื้อหาวิชาเอกมากที่สุด¹

ในปีเดียวกัน สุวัฒน์ บั้ววราภรณ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.พลศึกษา) ปีการศึกษา 2516-2521 ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร" เพื่อทราบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อบัณฑิต (กศ.บ.) พลศึกษา และการประเมินตนเองของบัณฑิต (กศ.บ.) พลศึกษา เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานในโรงเรียนและวิทยาลัยครู กับสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับความรู้และความเหมาะสมของรายวิชาที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อบัณฑิต และการประเมินตนเองของบัณฑิตอยู่ในเกณฑ์ดี ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อบัณฑิตซึ่งมีเพศและระดับคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน ส่วนหลักสูตรการศึกษาที่ศึกษาต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างกัน ในการประเมินตนเองของบัณฑิต ที่มีเพศและระดับคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันประเมินตนเองไม่แตกต่างกัน ส่วนบัณฑิตที่ศึกษาหลักสูตรต่างกันจะประเมินตนเองแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อบัณฑิตและการประเมินตนเองของบัณฑิตจะแตกต่างกัน ในด้านความรู้และความเหมาะสมของรายวิชาทางพลศึกษาที่ได้ศึกษาจากมหาวิทยาลัย บัณฑิตเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี บัณฑิตที่มีเพศและหลักสูตรการศึกษาต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนบัณฑิตที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกันจะมีความเห็นต่างกัน เกี่ยวกับความเหมาะสมของรายวิชาเอกและการนำรายวิชาเอกไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน บัณฑิตเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดีทุกรายวิชา ยกเว้นพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และเห็นว่ารายวิชาที่มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้มากที่สุดคือการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน²

¹ จินตนา เบญจ เทहनันท์, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2517-2521," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 52-54.

² สุวัฒน์ บั้ววราภรณ์, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.พลศึกษา) ปีการศึกษา 2516-2521 ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต).

ในปี พ.ศ. 2524 ประสพสันต์ อักษรมัต ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลบัณฑิต
 ครุศาสตร์ วิทยาลัยครูภาคกลาง" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นบัณฑิตที่จบจากวิทยาลัยครู
 ภาคกลาง ปี 2521-2522 จำนวน 219 คน และผู้บังคับบัญชาอีก 201 คน รวมทั้งสิ้น 420 คน
 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสามารถในการปฏิบัติงานที่บัณฑิตมีและความต้องการในความคิด
 เห็นของบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตกับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นแตกต่างกัน
 ในด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ความสามารถในการสอน บุคลิกภาพ ทัศนคติต่ออาชีพครูและ
 มนุษย์สัมพันธ์ บัณฑิตประเมินความสามารถของตนเองสูงกว่าผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชามีความ
 เห็นว่าบัณฑิตที่มีประสบการณ์การเป็นครูก่อนเข้าวิทยาลัยครู มีความสามารถในการปฏิบัติงานสูงกว่า
 บัณฑิตที่ไม่มีประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญในทุก ๆ ด้าน ความสามารถในการปฏิบัติงานทุก ๆ ด้านของ
 บัณฑิตกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าบัณฑิตในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ข้อเสนอแนะคือ
 วิทยาลัยครูควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพครู เน้นภาคปฏิบัติในโรงเรียนใหม่มากที่สุดตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา
 จนสำเร็จการศึกษา กิจกรรมควรจัดชมรมประสบการณ์วิชาชีพครูให้นักศึกษาเข้าร่วมเพื่อเป็นการ
 สร้างเสริมทัศนคติต่ออาชีพครู¹

ในปีเดียวกันนี้ สมนึก เจาวัฒนา ได้วิจัยเรื่อง การติดตามผลพฤติกรรมการสอนตามการ
 รับรู้ของอาจารย์ที่ผ่านการประชุมจากโครงการประชุมปฏิบัติการและสัมมนาของหน่วยพัฒนาคณาจารย์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเอาความคิดแบบจำลองของไทเลอร์มาประยุกต์
 ใช้ในการประเมินผลโครงการประชุม โดยใช้อาจารย์ที่ผ่านการประชุมจากโครงการ 9 โครงการ
 จำนวน 336 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า โครงการที่ประสบผลสำเร็จมีจำนวน 6 โครงการคือ
 โครงการประชุมเรื่อง การเรียนการสอนทั่วไป การสอนแบบบรรยาย การสอนกลุ่มย่อย เทคนิคการ
 สอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ฯลฯ โครงการที่ไม่ประสบผลสำเร็จมี 3 โครงการคือ โครงการ
 ประชุมเรื่องชุดการสอน การสอนโดยผู้สอนเป็นกลุ่ม และ สื่อการสอน²

¹ ประสพสันต์ อักษรมัต, "การติดตามผลบัณฑิตครุศาสตร์ วิทยาลัยครูภาคกลาง,"
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

² สมนึก เจาวัฒนา, "การติดตามผลพฤติกรรมการสอนตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ผ่าน
 การประชุมจากโครงการประชุมปฏิบัติการและสัมมนาของหน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,"
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

ในปี พ.ศ. 2525 ละเอียต แจ่มจันทร์ ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาติดตามผลบัณฑิต
หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (พยาบาลศึกษา)" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร 2 กลุ่มคือบัณฑิต
กศ.บ. พยาบาลศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปี 2520-2523 และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตเอง โดยมี
วัตถุประสงค์จะประเมินการปฏิบัติงาน 5 ด้านคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การนิเทศ
และประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล ความรู้ความสามารถทางวิชาการ และ พฤติกรรมทางวิชา
ชีพ ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตและผู้บังคับบัญชาประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นรายชื่อ
อยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้น ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการที่เป็นความสามารถในระดับ
ปานกลาง¹

ต่อมาในปีเดียวกันนี้ ศรีลักษณ์ ส่งเมือง ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลมหานักศึกษาศาสตร์"
สาขาวิชามนุษยศาสตร์" โดยใช้ตัวอย่างประชากร เป็นมหานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากคณะอักษร
ศาสตร์ และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปี พ.ศ. 2517-2523
จำนวน 167 คน ผู้บังคับบัญชา 60 คน ผลการวิจัยพบว่า มหานักศึกษาศาสตร์
ร้อยละ 70.7 ทำงานสอน มหานักศึกษาส่วนใหญ่สามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษา
ระดับปริญญาโทไปใช้ทำงานได้มากและมีความเห็นว่า ควรปรับปรุงหลักสูตรในสาขาวิชา
มนุษยศาสตร์ให้มีการศึกษาด้านปฏิบัติควบคู่ไปด้วย การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานของมหานักศึกษาในเนื้อหา
3 ด้านคือ ด้านความรู้ทางวิชาการ มนุษย์สัมพันธ์ และ บุคลิกภาพ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ²

ในปีเดียวกันนี้เช่นกัน สุรีย์ ธรรมเลิศหล้า วิจัยเรื่อง "การติดตามผลบัณฑิตครูศาสตร์
สาขาวิชาพลศึกษา คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลใน
การปฏิบัติงานของบัณฑิตครูศาสตร์ สาขาพลศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากคณะครูศาสตร์ ตั้งแต่ปีการ
ศึกษา 2505-2523 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 358 คน ได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ
61.45 และจากผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตจำนวน 264 คน ได้รับแบบสอบถามคืนร้อยละ 60.00 ผล

¹ ละเอียต แจ่มจันทร์, "การศึกษาติดตามผลบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต," (วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525).

² ศรีลักษณ์ ส่งเมือง, "การติดตามผลมหานักศึกษาศาสตร์สาขาวิชามนุษยศาสตร์," (วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525).

การวิจัยพบว่า บัณฑิตมีความเข้าใจวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม หลักสูตรการวัดผล ในด้านความรู้ทางวิชาการ ในด้านการสอนมีความสามารถในการปกครองชั้นเรียน รับฟังความคิดเห็นและสามารถอธิบาย สาธิตทักษะทางกีฬาในท่ามุกคลิกภาพ บัณฑิตมีความสุภาพ ราเริงแฉงมีใส่ แต่งกายสะอาด ไม่ย่อท้ออุปสรรค กล้าแสดงความคิดเห็น ด้านคุณธรรม บัณฑิตมีความเมตตา เสียสละเพื่อส่วนรวม อุทิศเวลาในการทำงาน ด้านมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ด้านทัศนคติต่ออาชีพครู บัณฑิตมีความซื่อตรงต่อเวลา และหน้าที่ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สร้างและรักษาชื่อเสียงให้ ตนเอง และสถาบันที่สอนอยู่¹

ในปี พ.ศ. 2526 อรุณี สุวรรณสุขโรจน์ วิจัยเรื่อง "การติดตามการทำงานของมหาบัณฑิตสาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2507-2520" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประกอบอาชีพของมหาบัณฑิต และสำรวจการทำงานของมหาบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 201 คน ใ้รับแบบสอบถามกลับคืน 140 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 69.65 ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตส่วนใหญ่รับราชการและสอนมากกว่างานบริหาร มีอัตราเงินเดือน 3,000 - 6,000 บาท ความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาสาขาโสตทัศนศึกษา นำมาใช้ปฏิบัติงานได้พอสมควร ปัญหาส่วนใหญ่ในการปฏิบัติงานคือ ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ การจัดการศึกษามหาบัณฑิต คิดว่าควรเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ใช้วิธีการสอนที่ทันสมัย จัดหาตำราเรียนให้คนควมมากขึ้น และเสนอให้มีการจัดอบรมเผยแพร่วิชาความรู้และติดตามผลมหาบัณฑิตที่จบไปอย่างสม่ำเสมอ²

¹ สุรีย์ ธรรมเลิศหล้า, "การติดตามผลบัณฑิตครุศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525).

² อรุณี สุวรรณสุขโรจน์, "การติดตามการทำงานของมหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2507- 2520" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526).

จะเห็นว่า งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการติดตามผลบัณฑิตนั้นยังมีมาก แสดงให้เห็นว่ามีผู้นิยมใช้การวิจัยติดตามผล เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรกันมาก ตลอดทั้งนี้สถิติได้ให้ข้อเสนอแนะในงานวิจัยต่าง ๆ ว่าควรมีการติดตามผลบัณฑิตที่จบการศึกษาไปอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งแนวทางในการติดตามผลนั้นจะนำมาใช้ได้ทั้งในด้านการปรับปรุง การพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ทันสมัย เหมาะสมกับเหตุการณ์อีกด้วย ในด้านการวิจัยจากต่างประเทศ มีการวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลกันมากด้วยกัน โดยสรุปผลการวิจัยจากต่างประเทศมีดังต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. 1966 โรเบิร์ต ซี นิโคลส์ และ อเล็กซานเดอร์ คัมบลิว แอสติน (Robert C. Nichols and Alexander W. Astin) ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักศึกษา" เพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับการศึกษาด้านวิชาการและความสำเร็จในวิชาชีพ สถานภาพในปัจจุบัน งานกับความสนใจ แผนชีวิตในอนาคต และ ข้อมูลทางด้านประชากรศึกษา ตัวอย่างประชากรในการวิจัยคือ นักศึกษาในสหรัฐอเมริกาที่คะแนนเฉลี่ยสูงของทุกรัฐ โดยพิจารณาจากประกาศนียบัตรในระดับมัธยมศึกษาและคะแนนในการสอบเข้าเรียนในวิทยาลัยซึ่ง เป็นที่ยอมรับของคณะกรรมการสอบตั้งแก่ปีคริสต์ศักราช 1956-1959 จำนวน 3,106 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3,031 คน และสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ 75 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มดังกล่าวสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมากที่สุดในทุก ๆ รุ่น รองลงมาคือระดับปริญญาโท บัณฑิต และปริญญาคุณวุฒิตตามลำดับ และน้อยที่สุดคือนักศึกษาระดับมัธยม ในด้านการวางแผนการศึกษานี้หญิงหวังจะเรียนถึงระดับคุณวุฒิตมากที่สุด สำหรับเพศชายส่วนหนึ่งหญิงหวังระดับมหาบัณฑิตมากที่สุด ในด้านการทำงานนั้นส่วนใหญ่ทำงานหรือมีสัญญาจ้างในการทำงานเมื่อศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย และส่วนน้อยคือไม่ถึงร้อยละ 1 ที่ยังไม่ทำงานหรือผู้ว่างเลย ในสาขาวิชาที่ศึกษานั้น มีความแตกต่างกันระหว่างชายกับหญิงคือ ชายศึกษาทางวิทยาศาสตร์กายภาพมากที่สุด หญิงศึกษาทางมนุษยศาสตร์มากที่สุด ส่วนการศึกษาวิชาชีพชั้นสูงหรือวิชาเฉพาะนั้นทั้งชายและหญิงศึกษาด้านวิชาการศึกษามากที่สุด การเลือกวิชาชีพในขณะที่เข้าศึกษานั้น นักศึกษาเลือกและหวังทำงานด้านวิจัยมากที่สุด สำหรับเพศชาย ส่วนนักศึกษานหญิงเลือกงานสอนหนังสือมากที่สุด และเมื่อติดตามผลหลังสำเร็จการศึกษาปรากฏว่า ชายทำงานด้านวิจัยมากที่สุด และหญิงทำงานด้านการสอนมากที่สุด ในด้านการ

มีครอบครัวนั้นถึงมีจำนวนร้อยละมากกว่าชายรวมทั้งการมีบุตรด้วย¹

ในปี ค.ศ. 1967 โรเบิร์ต เลียนาร์ค แอปเปิล (Robert Leonard Appel) ได้วิจัยเรื่อง "โครงการฝึกหัดครูมัธยมของวิทยาลัยนอร์ทปาร์ค" เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อครูมัธยมที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วและประเมินค่าตนเองของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โครงการจัดการศึกษาวิชาสามัญเหมาะสม ผู้สำเร็จการศึกษามีศรัทธาในการสอน และมีขอบเขตบางอย่างในด้านวิธีสอน ซึ่งวิทยาลัยควรได้เพิ่มหลักสูตรวิธีสอนเฉพาะให้มากขึ้น และเตรียมการฝึกสอนให้ดีขึ้น ปรับปรุงนิสัยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละคนให้มากขึ้นกว่าเดิม²

ในปี ค.ศ. 1969 ซีโอดอร์ รอดเนย์ คอสส์ (Theodore Rodney Kauss) ได้วิจัยเรื่อง "โครงการปริญญาโทของมหาวิทยาลัยนอร์ทเวสต์เทิร์น" โดยศึกษาจากผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นร่วมกันว่า มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงรายวิชาเกี่ยวกับวิธีสอนทางคานวิชาการศึกษาควรเน้นทางด้านปฏิบัติให้มากขึ้น 2) ผู้บังคับบัญชาสันนิษฐานเห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษาดำเนินโครงการนี้คุณภาพดี 3) ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าโครงการคานวิชาสามัญมีประโยชน์มากกว่าคานวิชาการศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาร้อยละ 80.00 ประกอบอาชีพครู สรุปลแล้วโครงการนี้ควรจะดำเนินการต่อไปแต่

¹ Robert C. Nichols and Alexander W. Astin, "Progress of Merit Scholars: An Eight Year Follow-up," The Personnel and Guidance Journal XLIV (March 1966): 673- 681.

² Robert Leonard Appel, "An Evaluation of the Secondary Teacher Education Program at North Park College Based up on a Follow-up Study and the Academic Record of the Secondary Teacher Graduates," Dissertation Abstracts International 28 (October 1967): 1321-A.

ต้องปรับปรุงความสามารถทางการสอนในระดับมัธยมศึกษาให้มากกว่าเดิม¹

ในปี ค.ศ. 1971 เอ็ดเวิร์ด เมคฟาร์แลนด์ บูธ (Edward McFarland Booth) ได้วิจัย "การติดตามผลผู้สำเร็จปริญญาเอกจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยจอร์เจีย" เพื่อสำรวจการประกอบอาชีพ ทิศนคติของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อสถาบัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ ทำงานด้านการศึกษาในมหาวิทยาลัย ผู้สำเร็จการศึกษามีความพอใจในความรู้ คำนวณวิชาการ แต่เห็นว่าไม่ได้รับความรู้ด้านสังคมเท่าที่ควร และได้เสนอให้ทางมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมส่งเสริมให้มากขึ้น²

ในปีเดียวกัน วินเซนต์ เดอ ซังติส (Vincent De Sanctis) ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลคุณูปการบัณฑิตทางการศึกษาจากแผนกบริหารการศึกษาและการแนะแนวของมหาวิทยาลัย เบิร์ตเกอร์ (Bertgers University) มลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949-1969" โดยสอบถามความคิดเห็นจากคุณูปการบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา ผลการวิจัยพบว่าผู้บังคับบัญชามีความต้องการใหม่หาวิทยาลัยสาธิตและฝึกความเป็นผู้นำ รวมทั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับเทคนิคใหม่ ๆ ทางการศึกษา ส่วนคุณูปการบัณฑิตเห็นว่าควรสนับสนุนวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนระดับปริญญาเอก เช่น การสัมมนาการศึกษา

¹ Theodore Rodney Kauss, "An Evaluation of Master of Arts in Teaching Program of Teacher Education at Northwestern University," Dissertation Abstracts International 29 (November-January 1968-1969): 2136-A.

² Edward McFarland Booth, "A Follow-up Study of Alumni Who Completed Doctoral Programs in the College of Education at the University of Georgia," Dissertation Abstracts International. Vol. 31 No. 12 (June 1971): 6446-A.

ปัญหาเฉพาะราย การศึกษาค้นคว้าตนเองและการฝึกงาน และเห็นว่าประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างเรียนในระดับปริญญาเอกมีประโยชน์ด้านการศึกษาฝึกทักษะและด้านการค้าในชีวิต เช่น คุ้นกับเครื่องมือและวิธีวิจัย ความเข้าใจ ขอบเขตในการบริหารงานและมีโอกาสได้ฝึกทักษะในการบริหารงานทางการศึกษา¹

ในปี ค.ศ. 1972 เดนิส คิมบลิว รีโนวิช (Dennis W. Renovich) ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผลผู้สำเร็จปริญญาโทและปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยมาเควสต์ (Marquette University) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960-1970" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่งไปยังผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชา ผลการวิจัยพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดได้รับการบรรจุเข้าทำงานทางด้านการศึกษา และพึงพอใจในตำแหน่งหน้าที่ของตน ส่วนผู้บังคับบัญชามีความเห็นว่าผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกมีคุณภาพสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท²

ในปี ค.ศ. 1975 มิเชล สก็อต เคอเคบี (Michael Scott Kirkeby) ได้วิจัยเรื่อง "การติดตามผู้สำเร็จหลักสูตรปริญญาเอกทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยมอนทานา (Montana University) ระหว่างปี ค.ศ. 1958-1974 จำนวน 119 คน ผลการวิจัยพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่พอใจในโปรแกรมการเรียนระดับปริญญาเอก และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วส่วนใหญ่จะกลับไปทำงานยังที่ทำงานเดิม โดยดำรงตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้นในตำแหน่งวิชาชีพที่ศึกษานั้น ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าวิชาชีพพื้นฐานทั่วไปมีประโยชน์มากในขณะที่การวิจัยมีประโยชน์น้อยต่อการ

¹ Vincent De Sanctis, "A Follow-up Study of Educational Doctoral Graduate from the Department of Educational Administration and Supervision at Rertgers University, the State University of New Jersey 1949-1969," Dissertation Abstracts International 31 (January 1971): 3203-A.

² Dennis W. Renovich, "A Study of Graduates and the Graduate Programs in Educational Marquette University Base on the Follow-up Study of Its. Graduates for Years 1960-1970," Dissertation Abstracts International. Vol. 32 (July 1972): 174-A.

ทำงาน และเห็นว่าวิธีการสอนที่ดีที่สุดคือการสัมมนา การอภิปราย และการรายงานตามลำดับ¹
 ในปี ค.ศ. 1977 แมคควีน ไชควเรส (McQueen Childress) ได้ศึกษาการ
 ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก สาขารัฐกิจการศึกษาของมหาวิทยาลัยอาร์กอน
 ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ทำงานในสถาบันการศึกษาชั้นสูง เหตุที่เข้าศึกษาใน
 สถาบันนี้คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย การมีทุนให้แก่ผู้เรียนดี ต้องการให้มีการปรับปรุงความ
 สัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนิสิต ปรับปรุงการสัมมนาวิชาที่เรียน ส่วนระดับปริญญาโท พบว่า
 หลักสูตรระดับนี้ไม่ได้ตอบสนองสภาพของผู้ต้องออกไปสอน กวาลดิคาบัจกับ เวิร์ชชีวีตสอนให้มาก
 ๕ 2

ในปี ค.ศ. 1978 คลาร์ก ดี เวบบ์ และ ออเธอร์ (Clark D. Webb and Other)
 ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาคูใหม่ที่จบจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยโอไฮโอ (Ohio State
 University) ที่สอนชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษา ตามสภาพโรงเรียนที่แตกต่างกัน ผลการวิจัย
 พบว่า ปัญหาของครูที่สอนในโรงเรียนตัวเมือง โรงเรียนนอกเมือง โรงเรียนชานเมือง และ
 ในโรงเรียนชนบท ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับครูที่สอนในตัวเมือง ระบุว่า
 ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยมากกว่าครูที่สอนในสถาน¹ ๓

¹ Michael Scott Kirkeby, "A Follow-up Study of the Doctor's Degree Graduates in the School of the Education of the University of Montana," Dissertation Abstracts International. Vol. 36 (January 1975): 4227-A.

² McQueen Childress, "A Follow-up Study of Professional Graduate Programs in Business Education Arigon State University," Dissertation Abstracts International, Vol. 37 (April 1977): 6224-A.

³ Clark D. Webb, and Other, A Large-Scale Evaluation of Preservice Teacher Education Programs (Educational Resources Information Center ERIC Document, January, 1978), p. 5.

ในปี ค.ศ. 1980 เฮย์ ดี เชลลอคซ์ และ ออเธอร์ (H.D. Schallock and Other) ได้วิจัยเกี่ยวกับ การติดตามผลของวิชาศึกษาศาสตร์ โอเรกอน ติดตามผลบัณฑิตที่จบปี ค.ศ. 1974-1978 ซึ่งจบไปเป็นครูในปีแรก ปีที่ 3 ปีที่ 5 และ ปีที่ 9 ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนในระดับประถมศึกษาซึ่งจบออกมาเป็นครูครบหนึ่งปีมีความผูกพันกับงานและ เป็นครูที่มีความสามารถ ในความคิดของผู้บริหาร เห็นว่า ครูระดับประถมศึกษามีความเป็นผู้นำและมีความสามารถ สูงกว่าครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นเพราะสภาพโรงเรียนแตกต่างกัน¹

¹ H.D. Schallock and Others, Evaluative Studies of Graduates from Teacher Preparation Programs at Oregon Colleges of Education, "Teacher Education Program Evaluation and Follow-up Studies: A Collection of Efforts, (Research and Development for Teacher Education, The University of Texas at Austin, 1980), p. 113-126.

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษามโนทัศน์ของคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2526 (รับพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ. 2527) ในด้านการดำเนินงานและด้านความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งลักษณะของการวิจัยนี้จะใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method) โดยมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ลักษณะของกลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 และใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2500 จำนวน 341 คน จำแนกตามสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ ดังตารางดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2526

สาขาวิชา	จำนวน ¹
1. การศึกษาปฐมวัย	26
2. ประถมศึกษา	69
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	40
4. มัธยม-มนุษย-สังคม	86

¹ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รายงานประจำปี 2526 (กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527), หน้า 47.

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สาขาวิชา	จำนวน
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	49
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	26
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	16
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	14
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	15
รวม	341

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือคือแบบสำรวจการติดตามบัณฑิตครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยอาศัยแนวทางและแนวคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิ เอกสารและรายงานการวิจัยต่าง ๆ ซึ่งแบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

- ส่วนที่ 1 เป็นแบบสำรวจข้อมูล เกี่ยวกับส่วนตัว 2 ข้อ
- ส่วนที่ 2 เป็นแบบสำรวจข้อมูล เกี่ยวกับการได้งานทำ 11 ข้อ
- ส่วนที่ 3 เป็นแบบสำรวจข้อมูล เกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับ 8 ข้อ
- ส่วนที่ 4 เป็นแบบสำรวจ เกี่ยวกับข้อ เสนอแนะอื่น ๆ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ถัดลอกที่อยู่ของบัณฑิตคณะครูศาสตร์ จาก หน่วยทะเบียนบัณฑิตครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ส่งแบบสำรวจ จำนวน 341 ชุด ถึงบัณฑิตที่เป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยส่งทางไปรษณีย์ ปิดดวงตราไปรษณียากรเพื่อให้มีขีดส่งแบบสำรวจกลับคืนมายังผู้วิจัยภายใน เวลาที่กำหนด โดยเริ่มดำเนินการส่งเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2528 และกำหนดให้ส่ง กลับคืนถึงผู้วิจัยภายในวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2528 ใช้เวลาดำเนินการในชั้นนี้ประมาณ 1 เดือน

3. ทวงถามบัณฑิตที่เป็นกลุ่มประชากรที่ยังไม่ตอบแบบสำรวจกลับมาอีกครึ่งหนึ่งทาง ไปรษณีย์บัตร และใช้เวลาในช่วงนี้อีก 15 วัน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 4 สิงหาคม 2528 ถึงวันที่ 19 สิงหาคม 2528

4. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด 252 ชุด จำนวนจำนวน 341 ชุด ใน จำนวนนี้เป็นแบบสอบถามที่ไปรษณีย์ส่งคืน เนื่องจากไม่มีผู้รับตามที่อยู่หรือมีการย้ายที่อยู่ใหม่ จำนวน 40 ชุด ดังนั้นจึงเหลือจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับคืนมาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ต่อไปจำนวน 212 ชุด คิดเป็นร้อยละ 62.17 ของประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด

4. เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

เพื่อความสะดวกในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงของคะแนนและแปลความหมายแต่ละช่วงของคะแนนไว้ดังนี้

$4.50 \leq \bar{X} < 5.00$	ใช้มากที่สุดหรือสำคัญมากที่สุด
$3.50 \leq \bar{X} < 4.50$	ใช้มากหรือสำคัญมาก
$2.50 \leq \bar{X} < 3.50$	ใช้ปานกลางหรือสำคัญปานกลาง
$1.50 \leq \bar{X} < 2.50$	ใช้น้อยหรือสำคัญน้อย
$1.00 \leq \bar{X} < 1.50$	ใช้น้อยที่สุดหรือสำคัญน้อยที่สุด

5. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติคือ ค่าความถี่ ร้อยละ

มีดัชนีเลขคณิต และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง ประกอบการอธิบาย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 หาการ้อยละ

$$P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทนร้อยละ
	n	แทนจำนวนผู้ที่เลือกตอบ เฉพาะข้อความ
	N	แทนจำนวนผู้ตอบทั้งหมด

6.2 หากามีดัชนีเลขคณิต¹

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทนค่าเฉลี่ยหรือเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนทั้งหมด
	$\sum fx$	แทนค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทนจำนวนคนทั้งหมด

6.3 หากาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน²

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

¹ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522), หน้า 41.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 51.

เมื่อ	S.D.	แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\leq fx$	แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\leq fx^2$	แทนผลรวมของคะแนนยกกำลังสองทั้งหมด
	N	แทนจำนวนทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสำรวจที่ได้ออกแบบขึ้นเอง เก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิต
 ศึกษาศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 รับพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ. 2527
 จำนวน 341 ชุด ได้รับแบบสำรวจกลับคืนและสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้จริงจำนวน
 212 ชุด คิดเป็นร้อยละ 62.17 ของประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด จำแนกตามสาขาวิชา
 ต่าง ๆ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ร้อยละของบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจกลับคืนมา

สาขาวิชา	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่ตอบกลับคืนมาและ ใช้ได้จริง	ร้อยละ
1. การศึกษาปฐมวัย	26	14	53.85
2. ประถมศึกษา	69	50	72.46
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	40	22	55.00
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	86	58	67.44
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	49	28	57.14
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	26	12	46.15
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	16	10	62.50
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	14	9	64.29
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	15	12	80.00
รวม	341	212	62.17

เมื่อได้รับข้อมูลแล้วผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนแรกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานทำของบัณฑิต ตอนที่สองเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับ และตอนที่สาม เป็นการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของบัณฑิตในด้านต่าง ๆ สำหรับสถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้จะใช้ค่า ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความถี่ และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง การบรรยาย หรือตารางประกอบการอธิบาย ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตอนที่ 1

ข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินงานทำของบัณฑิต

ข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินงานทำของบัณฑิต สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นไปตามตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 3 ร้อยละการดำเนินงานทำ ศึกษาต่อ และ ยังไม่ดำเนินงานทำ ของบัณฑิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชา	ดำเนินงานทำ	ศึกษาต่อ	ยังไม่ดำเนินงานทำ
1. การศึกษาปฐมวัย	77.78	0.00	22.22
2. ประถมศึกษา	82.76	10.34	6.90
3. มัธยมศึกษา-วิทยาศาสตร์	78.57	21.43	0.00
4. มัธยมศึกษา-มนุษย์-สังคม	84.38	12.50	3.12
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	87.50	0.00	12.50
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	85.71	14.29	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	83.33	0.00	16.67
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	80.00	20.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	71.43	28.57	0.00
รวมทั้งคณะครุศาสตร์	81.28	11.90	6.82

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ได้งานทำเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 81.28 มีผู้ศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ ร้อยละ 11.90 ส่วนบัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำหรือว่างงานมีเพียงร้อยละ 6.82 เท่านั้น สาขาวิชาที่บัณฑิตไม่ว่างงานเลยมีอยู่ 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชามัธยม-วิทยาศาสตร์ การสอนวิชา เฉพาะ (ศิลปศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน สำหรับ สาขาวิชาที่บัณฑิตว่างงาน มีอยู่ 5 สาขาวิชาคือ สาขาวิชา มัธยม-มนุษย์-สังคม ประถมศึกษา การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) การศึกษาปฐมวัย โดยมีค่า ร้อยละของการว่างงานเป็น ร้อยละ 3.12, 6.90, 12.50, 16.67 และ 22.22 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ร้อยละของการเริ่มทำงานของบัณฑิตครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชา	ก่อนเข้าศึกษา	ระหว่างศึกษา	เมื่อสำเร็จการศึกษา
1. การศึกษาปฐมวัย	0.00	42.86	57.14
2. ประถมศึกษา	0.00	4.17	95.83
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	0.00	0.00	100.00
4. มัธยม-มนุษย-สังคม	3.70	7.41	88.89
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	0.00	7.14	92.86
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	0.00	33.33	66.67
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	0.00	0.00	100.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	0.00	25.00	75.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	0.00	20.00	80.00
รวม	0.41	15.55	84.04

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า บัณฑิตครูศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อมีการศึกษา 2526 เริ่มทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.04 มีบัณฑิตที่ทำงานระหว่างศึกษาร้อยละ 15.55 และ ก่อนเข้าศึกษา ร้อยละ 0.41 เท่านั้น สำหรับสาขาวิชาที่บัณฑิตทำงานก่อนเข้าศึกษามีเพียงสาขาวิชาเดียวคือ สาขาวิชามัธยม-มนุษย-สังคม ส่วนสาขาวิชาที่บัณฑิตเริ่มทำงานระหว่างศึกษาอยู่ในคณะครูศาสตร์มีเกือบทุกสาขาวิชา ยกเว้นสาขาวิชามัธยม-วิทยาศาสตร์ และ สาขาวิชาการศึกษาเฉพาะ (ดนตรี)

ตารางที่ 5 ร้อยละของการทำงานตรงและไม่ตรงสาขาวิชาที่เรียนมาของบัณฑิตกยศาศตร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชา	ตรง	ไม่ตรง
1. การศึกษาปฐมวัย	85.71	14.29
2. ประถมศึกษา	66.67	33.33
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	54.55	45.45
4. มัธยม-มนุษย-สังคม	73.08	26.92
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	42.86	57.14
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	28.57	71.43
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	80.00	20.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	66.67	33.33
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	80.00	20.00
รวม	64.23	35.77

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตกยศาศตร ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2526 ทำงานตรงสาขาวิชาที่เรียนไปคิดเป็นร้อยละ 64.23 ที่ทำงานไม่ตรงสาขาวิชาที่มีก่อนข้างสูงคิดเป็นร้อยละ 35.77 สำหรับสาขาวิชาที่ทำงานไม่ตรงมีค่าร้อยละสูงสุดคือร้อยละ 71.43 ได้แก่สาขาวิชาการศึกษาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) รองลงมาได้สาขาวิชา การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) มัธยม-วิทยาศาสตร์ ประถมศึกษา การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) มัธยม-มนุษย-สังคม การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) การศึกษานอกระบบโรงเรียน และ การศึกษาปฐมวัย โดยมีค่าร้อยละ 57.14, 45.45, 33.33, 33.33, 26.92, 20.00, 20.00 และ 14.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ร้อยละของประเภทงานที่บัณฑิตครูศาสตร์ประกอบอาชีพ

สาขาวิชา	ครู-อาจารย์	บริษัทเอกชน	รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนตัว	อื่น ๆ
1. การศึกษาปฐมวัย	85.71	0.00	0.00	0.00	14.29
2. ประถมศึกษา	66.67	12.50	0.00	8.33	12.50
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	54.55	27.27	0.00	9.09	9.09
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	73.08	23.08	3.85	0.00	0.00
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	42.86	42.86	0.00	7.14	7.14
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	28.57	42.86	14.29	14.29	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	80.00	0.00	0.00	20.00	0.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	66.67	33.33	0.00	0.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	80.00	20.00	0.00	0.00	0.00
รวม	64.23	22.43	2.02	6.54	4.78

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ประกอบอาชีพเป็น ครู-อาจารย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.23 และ ประกอบอาชีพต่าง ๆ คือ ทำงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ และ รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.43, 6.54, 4.78 และ 2.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ร้อยละของบัณฑิตที่ประกอบอาชีพ ครู-อาจารย์สอนตามระดับต่าง ๆ

สาขาวิชา	ก่อนวัยเรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา	อื่น ๆ
1. การศึกษาปฐมวัย	85.71	0.00	0.00	0.00	14.29
2. ประถมศึกษา	0.00	84.21	0.00	5.26	10.53
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	0.00	16.67	83.33	0.00	0.00
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	4.55	18.18	68.18	9.09	0.00
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	0.00	20.00	60.00	20.00	0.00
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	25.00	25.00	50.00	0.00	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	14.29	14.29	57.14	0.00	14.29
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	0.00	0.00	100.00	0.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	0.00	25.00	75.00	0.00	0.00
รวม	14.39	22.59	54.85	3.82	4.35

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า บัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 สอนในระดับมัธยมศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54.85 รองลงมาได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับก่อนวัยเรียน อื่น ๆ และ อุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.59, 14.39, 4.35 และ 3.82 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าบัณฑิตสาขาวิชามัธยม-วิทยาศาสตร์ และ มัธยม-มนุษย์-สังคม สอนไม่ตรงสาขาวิชาที่เรียนมาคือ ไปสอนสาขาวิชาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ ร้อยละ 18.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ร้อยละของ เหตุผลที่บัณฑิตครูศาสตร์ได้รับการพิจารณาและรับ เข้าทำงาน

สาขาวิชา	บุคลิกภาพ	ระบบพรรคพวก	ความสามารถ (ทักษะ)	ความรู้	อื่น ๆ
1. การศึกษาปฐมวัย	23.08	7.69	38.47	15.38	15.38
2. ประถมศึกษา	10.41	22.22	22.22	37.04	8.11
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	27.78	16.67	16.67	38.89	0.00
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	21.21	12.12	30.30	36.36	0.00
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	33.33	8.33	25.00	33.33	0.00
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	11.11	0.00	44.44	44.45	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	12.50	0.00	37.50	50.00	0.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	25.00	0.00	25.00	50.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	12.50	0.00	25.00	62.50	0.00
รวม	19.66	7.45	29.40	40.88	2.61

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ได้รับการพิจารณาเข้าทำงานด้วยเหตุผล มีความรู้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.88 รองลงมาได้แก่ มีความสามารถ บุคลิกภาพ ระบบพรรคพวก และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 29.40, 19.66, 7.45 และ 2.61 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีสาขาการศึกษาปฐมวัยเพียงสาขาวิชาเดียวเท่านั้นที่ บัณฑิตส่วนใหญ่ได้รับการพิจารณาเข้าทำงานโดยเหตุผลมีความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 38.47 และ

สาขาการสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) บัณฑิตได้รับการพิจารณาเข้าทำงานด้วยเหตุผล มีความรู้
และมีความสามารถ มีการรอยสะใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 44.45 และ ร้อยละ 44.44 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ร้อยละของบัณฑิตครูศาสตร์ที่ประกอบอาชีพอยู่ตามภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย

สาขาวิชา	กรุงเทพฯ	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันตก
1. การศึกษาปฐมวัย	71.43	14.29	14.29	0.00	0.00	0.00	0.00
2. ประถมศึกษา	37.50	20.83	8.33	4.17	16.67	12.50	0.00
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	72.73	18.18	9.09	0.00	0.00	0.00	0.00
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	69.23	11.54	0.00	0.00	7.69	11.54	0.00
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	78.57	7.14	0.00	0.00	0.00	14.29	0.00
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	100.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	60.00	20.00	20.00	0.00	0.00	0.00	0.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	66.67	33.33	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบ โรงเรียน	60.00	0.00	40.00	0.00	0.00	0.00	0.00
รวม	68.46	13.92	10.19	0.46	2.71	4.26	0.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ได้งานทำโดยมีสถานที่ทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.46 รองลงมาได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และ ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 13.92, 10.19, 4.26, 2.71 และ 0.46 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า สาขาวิชาประถมศึกษาที่มีบัณฑิตกระจาย

อยู่ตามภาคต่าง ๆ เกือบทุกภาคของประเทศไทย ยกเว้นเพียงภาคตะวันตกเฉียงภาคเดียวเท่านั้น
ที่ไม่มีบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษาอยู่เลย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 สถานที่ประกอบอาชีพของบัณฑิตครูศาสตร์ จำแนกตาม เขตเมืองและเขตชนบท คัด
เป็นร้อยละ

สาขาวิชา	เขตเมือง	เขตชนบท
1. การศึกษาปฐมวัย	100.00	0.00
2. ประถมศึกษา	52.17	47.83
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	90.91	9.09
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	88.46	11.54
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	84.62	15.38
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	100.00	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	100.00	0.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	100.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	80.00	20.00
รวม	88.46	11.54

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ได้ทำงานในสถานที่อยู่ในเขตเมืองมากที่สุด คัดเป็นร้อยละ 88.46 มีเพียงร้อยละ 11.54 เท่านั้นที่อยู่ในเขตชนบท สาขาวิชาที่มีร้อยละของบัณฑิตทำงานในเขตเมืองกับ เขตชนบทใกล้เคียงกันคือสาขาวิชาประถมศึกษา โดยมีค่าร้อยละ 52.17 และ ร้อยละ 47.83 ตามลำดับ ส่วนสาขาวิชาอีก 4 สาขาวิชาคือ สาขาวิชา การศึกษานอกระบบโรงเรียน การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) มัธยม-มนุษย์-สังคม และ มัธยม-วิทยาศาสตร์ มีบัณฑิตอยู่ในเขตชนบทไม่มากนัก คัดเป็นร้อยละ 20.00, 15.38, 11.54 และ 9.09 ตามลำดับ ส่วนสาขาวิชาที่ไม่มีบัณฑิตทำงานอยู่ในเขตชนบทเลยคือ สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา, ดนตรี และ ธุรกิจ)

ตารางที่ 11 ร้อยละของบัณฑิตครูศาสตร์ที่ทำงานได้จำแนกตามระยะเวลาเป็นเดือน

สาขาวิชา	ระยะเวลาที่ทำงาน (เดือน)													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	มากกว่า 12	
1. การศึกษาปฐมวัย	71.43	14.29	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	14.29
2. ประถมศึกษา	54.17	8.33	0.00	8.33	4.17	4.17	0.00	4.17	4.17	0.00	0.00	0.00	0.00	12.50
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	45.45	36.36	0.00	9.09	9.09	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	50.00	15.38	7.69	0.00	0.00	7.69	3.85	0.00	0.00	3.85	3.85	3.85	3.85	3.85
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	50.00	14.29	14.29	7.14	0.00	7.14	7.14	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	50.00	50.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	20.00	20.00	40.00	0.00	20.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สาขาวิชา	ระยะเวลาที่ทำงาน (เดือน)													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	มากกว่า 12	
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	0.00	0.00	33.33	0.00	33.33	33.33	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบ โรงเรียน	20.00	20.00	20.00	20.00	20.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
รวม	40.12	19.85	12.81	4.95	9.62	5.81	1.22	0.46	0.46	0.43	0.43	0.43	0.43	3.40

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตกรุศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ใช้เวลาในการทำงานทำภายในระยะ 1 เดือน หลังจากสำเร็จการศึกษาได้เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.12 ถ้าพิจารณาภายใน 6 เดือนหลังจากสำเร็จการศึกษา พบว่าบัณฑิตทำงานทำได้มากถึงร้อยละ 93.16 อีกเพียงร้อยละ 6.84 เท่านั้นที่ทำงานได้หลังจาก 6 เดือนผ่านไป เป็นที่น่าสังเกตว่า สาขาวิชาที่บัณฑิตทำงานได้หมดภายใน 6 เดือน ได้แก่ สาขาวิชา มัธยม-วิทยาศาสตร์ การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา, กนตรี และ ธุรกิจ) และ การศึกษา นอกกระบบโรงเรียน

สถาบันวิจัยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ร้อยละของบัณฑิตครูศาสตร์ที่ทราบข่าวรับสมัครงานจากแหล่งต่าง ๆ

สาขาวิชา	พ่อแม่-ญาติพี่น้อง	เพื่อน	หนังสือพิมพ์	วิทยุ-โทรทัศน์	อื่น ๆ
1. การศึกษาปฐมวัย	25.00	25.00	12.50	0.00	37.50
2. ประถมศึกษา	12.12	33.33	45.45	0.00	9.09
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	7.69	46.15	30.77	0.00	15.39
4. มัธยม-มนุษย-สังคม	18.92	32.43	40.54	2.70	5.41
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	12.50	18.75	56.25	0.00	12.50
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	28.57	57.14	14.29	0.00	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	12.50	37.50	25.00	12.50	12.50
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	0.00	0.00	100.00	0.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบ โรงเรียน	14.29	28.57	57.14	0.00	0.00
รวม	14.62	30.98	42.44	1.69	10.27

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ทราบข่าวรับสมัครงานจาก หนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.44 รองลงมาได้แก่ เพื่อน พ่อแม่ญาติพี่น้อง อื่น ๆ และ วิทยุ-โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 30.98, 14.62, 10.27 และ 1.69 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาต่าง ๆ พบว่า บัณฑิตสาขาวิชาที่ทราบข่าวจาก หนังสือพิมพ์มากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาประถมศึกษา มัธยม-มนุษย-สังคม การสอนวิชาเฉพาะ

(พลศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนนักศึกษสาขา
 วิชาที่ทราบข่าวการรับสมัครงานจากเพื่อนมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชามัธยม-วิทยาศาสตร์ การสอน
 วิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) และ การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) มีเพียงสาขาวิชาเดียวคือ การ
 ศึกษาปฐมวัย ที่นักศึกษทราบข่าวรับสมัครงานจากวิธีการอื่น ๆ มากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ร้อยละของบัณฑิตครูศาสตร์ที่ได้รับเงินเดือนครั้งแรก

สาขาวิชา	สูงกว่าวุฒิ	เท่ากับวุฒิ	ต่ำกว่าวุฒิ
1. การศึกษาปฐมวัย	14.29	71.43	14.29
2. ประถมศึกษา	28.00	64.00	8.00
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	50.00	50.00	0.00
4. มัธยม-เกษตร-สังคม	25.93	62.96	11.11
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	35.71	50.00	14.29
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	83.33	16.67	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	20.00	80.00	0.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	0.00	100.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	40.00	60.00	0.00
รวม	33.03	61.67	5.30

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือนเท่ากับวุฒิมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.67 รองลงมาได้แก่ ได้สูงกว่าวุฒิ และต่ำกว่าวุฒิ โดยมีค่าร้อยละ 33.03 และ ร้อยละ 5.30 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า สาขาวิชาที่บัณฑิตได้รับเงินเดือนสูงกว่าวุฒิมีค่าร้อยละสูงสุด ได้แก่ สาขาการสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) โดยมีค่าร้อยละ 83.33 สำหรับสาขาวิชาที่บัณฑิตได้รับเงินเดือนต่ำกว่าวุฒิมีอยู่ 4 สาขาวิชาและสาขาวิชาที่บัณฑิตมีค่าร้อยละสูงสุดของการได้รับเงินเดือนต่ำกว่าวุฒิคือ สาขาการศึกษาปฐมวัยและสาขาการสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) มีค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับคือร้อยละ 14.29

ตารางที่ 14 ปัญหาที่นักศึกษาธุรกิจประสบในขณะทำงาน

ปัญหา	ความถี่
1. ด้านส่วนตัว	
1.1 การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและการทำงาน	13
1.2 ทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา	12
1.3 มีทักษะหรือประสบการณ์ในการทำงานน้อย	6
1.4 เงินเดือนไม่พอใช้	4
1.5 ไม่มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานเพราะงานไม่มีการเลื่อนตำแหน่ง	3
1.6 ไม่ได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่	2
1.7 ในระยะแรกไม่มีพื้นฐานความรู้ในอาชีพที่ทำ	2
1.8 ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	1
1.9 ขาดความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว	1
1.10 งานที่ทำไม่ได้ดังที่คาดหวังไว้	1
1.11 ใ้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าวุฒิ	1
2. ด้านวิชาการ	
2.1 ขาดวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน ในการสนับสนุนการเรียนการสอน การนิเทศ	5
2.2 ความรู้ที่เรียนจากทฤษฎีไม่สอดคล้องกับ เนื้อหาของหลักสูตรที่ใช้	5
2.3 ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้	4
2.4 ไม่แม่นยำในเนื้อหาวิชา	3
2.5 ไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ได้เนื่องจากหลักสูตร เป็นแบบใหม่ แต่ผู้สอนเก่าและโรงเรียนยัง เน้นการใช้ระบบเดิมอยู่	3

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่
2.6 ไม่มีแหล่งสำหรับคนควาหาความรู้หรือถามกันเองมาก ส่วนมากจะได รัยความรู้หรือข่าวสารจากวิทยุเท่านั้น	2
2.7 ไม่มีความรู้เรื่องการสอนลูกเสือ ยุวภาษา	2
2.8 ไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานพัฒนา	1
2.9 การควบคุมชั้นเรียน	1
2.10 นักเรียนพื้นฐานไม่ดี หลักสูตรใหม่เด็กตกชั้นไม่ได้ ให้สอบซ่อมก็กรัง ก็ได เด็กเหล่านี้เมื่อเรียนสูงขึ้นไปเนื้อหาจะไม่แน่น มีตกหลายวิชา	1
2.11 ไม่มีเวลาเตรียมการสอน	1
2.12 สอนไม่ทันบทเรียน	1
2.13 นวัตกรรมความรู้ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	1
2.14 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาขณะทำงาน	1
2.15 ขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนแบบต่าง ๆ	1
2.16 ไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหนังสือแบบ เรียนในหลักสูตร	1
2.17 ไม่มีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับวิชาคอมพิวเตอร์	1
3. <u>การบริหาร</u>	
3.1 มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน	12
3.2 ขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหาร	11
3.3 ระบบบริหารไม่เหมาะสม ขาดระเบียบวินัย การวางแผน และ การติดตามอย่างใกล้ชิด	10
3.4 ระบบพรรคพวก เห็นแก่ตัว แข่งแข่งความดีความชอบ	9
3.5 ใหญ่ปฏิบัติงานหนักเกินกว่าโรงเรียนหรือสถานที่ทำงานทั่วไปจะปฏิบัติ	5

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่
3.6 ขาดการแนะนำในระบบเนตที่การงาน การประสานงาน ระหว่าง นายจ้างกับผู้ร่วมงาน	3
3.7 ไม่มีความรู้เรื่องระเบียบทางราชการ	1
3.8 ไม่มีสิทธิแสดงความคิดเห็น	1
3.9 ผู้ปฏิบัติงานไม่ให้ความร่วมมือกันทำงานอย่างจริงจัง	1
3.10 การติดต่อสื่อสารระหว่างอำเภอกับทางโรงเรียนลำชา และมักส่ง เรื่องให้ปฏิบัติอย่างกระหนัเห็นเสมอ	1
3.11 ขาดความยุติธรรมจากระบบการทำงาน	1
3.12 ระบบงานไม่เอื้อให้โอกาสสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่อยากทำ	1
3.13 ไม่รู้จักแบ่งเวลาการทำงานให้เหมาะสม	1
4. <u>ด้านสวัสดิการ</u>	
4.1 การเดินทางไปมาระหว่างบ้านที่ทำงานหรือโรงเรียนไม่สะดวก ระยะทางไกล	7
4.2 การติดต่อสื่อสารไม่ดี	1
4.3 ความทุรกันดารของพื้นที่ ชานน้ำและบ้านพักอยู่ในที่เปลี่ยว	1
4.4 สวัสดิการของโรงเรียนไม่ดี	1
5. <u>ด้านอื่น ๆ</u>	
5.1 สังกมของสภาพของบัณฑิตสูงเกินไป	1

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครูศาสตร์สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา
2526 ขณะทำงานประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายหลายด้าน สำหรับปัญหาที่ประสบ 5 อันดับแรกของ

แต่ละด้านได้แก่ ก) ด้านส่วนตัว ปัญหาที่ประสบคือ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและการทำงาน ทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา มีทักษะหรือประสบการณ์ในการทำงานน้อย เงินเดือนไม่พอใช้ และไม่มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ข) ด้านวิชาการ ปัญหาที่ประสบคือ ขาดวิสัยทัศน์ การสอนในการสนับสนุนการเรียนการสอน การนิเทศ ความรู้ที่เรียนจากคณะไม่สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ใช้อยู่ และ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ ค.) ด้านบริหาร ปัญหาที่ประสบคือ มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหาร ระบบบริหารไม่เหมาะสม ขาดระเบียบวินัย การวางแผนและการติดตามอย่างใกล้ชิด ระบบพรรคพวกเห็นแก่ตัวแก่งแย่งความดีความชอบ และ ใ้ปฏิบัติงานหนักเกินกว่าโรงเรียนหรือสถานที่ทำงานทั่วไปจะปฏิบัติ ง) ด้านสวัสดิการ มีเพียงข้อเดียวที่มีความถี่สูงสุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางไปมาระหว่างบ้านกับสถานที่ทำงานหรือโรงเรียนไม่สะดวกหรือระยะทางไกลเกินไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ที่บัณฑิตได้รับ

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ที่บัณฑิตได้รับขณะทำการศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตามตารางที่ 15 ถึงตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 15 ร้อยละของบัณฑิตครุศาสตร์ที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากกิจกรรมขณะศึกษา อยู่ในคณะครุศาสตร์

สาขาวิชา	กิจกรรมการเรียนการสอน	กิจกรรมนอกหลักสูตร
1. การศึกษาปฐมวัย	55.56	44.44
2. ประถมศึกษา	62.96	37.04
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	83.33	16.67
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	73.53	26.47
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	35.71	64.29
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	50.00	50.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	42.86	57.14
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	66.67	33.33
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	42.86	57.14
รวม	57.05	42.95

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครุศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากกิจกรรมการเรียนการสอนขณะที่เรียนอยู่ในคณะครุศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.05 ส่วนอีกร้อยละ 42.95 นั้นได้รับความรู้หรือประสบการณ์จาก

กิจกรรมนอกหลักสูตร เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาพบว่า สาขาวิชาที่บัณฑิตตอบว่าได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากกิจกรรมนอกหลักสูตรมีค่าร้อยละสูงกว่ากิจกรรมการเรียนการสอนคือสาขาวิชา การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยมีค่าร้อยละของกิจกรรมนอกหลักสูตร เป็นร้อยละ 64.29, 57.14 และ 57.14 ตามลำดับ สำหรับสาขาวิชาการศึกษาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) นั้น บัณฑิตส่วนใหญ่ตอบว่าได้รับความรู้หรือประสบการณ์จาก กิจกรรมการเรียนการสอน และ กิจกรรมนอกหลักสูตรมีค่าร้อยละเท่ากันคือ ร้อยละ 50.00 เป็นที่น่าสังเกตว่า สาขาวิชาที่บัณฑิตตอบว่าได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากกิจกรรมนอกหลักสูตรและมีค่าร้อยละสูงกว่ากิจกรรมการเรียนการสอนนั้นส่วนมากเป็นสาขาวิชาที่เน้นทางด้านทักษะเกือบทั้งสิ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ร้อยละของบัณฑิตที่ใช้ความรู้ที่เรียนมาตรงกับงานที่ทำอยู่

สาขาวิชา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การศึกษาปฐมวัย	28.57	14.29	28.57	0.00	28.57
2. ประถมศึกษา	28.00	24.00	16.00	32.00	0.00
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	18.18	18.18	45.45	9.09	9.09
4. มัธยม-เกษตร-สังคม	12.90	45.16	25.81	9.68	6.45
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	14.29	14.29	28.57	28.57	14.29
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	33.33	33.33	33.33	0.00	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	60.00	20.00	20.00	0.00	0.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	33.33	33.33	33.33	0.00	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	14.29	14.29	71.43	0.00	0.00
รวม	26.99	24.10	33.61	8.82	6.60

จากตารางที่ 16 บัณฑิตส่วนใหญ่ของคณะครุศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ตอบว่าได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาตรงกับงานที่ทำอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด และมาก ถัดเป็นร้อยละที่ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 33.61, 26.99 และ 24.10 ตามลำดับ นั้นแสดงว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ได้ใช้ความรู้ตรงกับงานที่ทำตั้งแต่ระดับปานกลางถึงระดับมากที่สุด ส่วนที่ตอบว่าใช้น้อยถึงน้อยที่สุด มีเพียงร้อยละ 15.42 เท่านั้น เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาพบว่า สาขาวิชาที่บัณฑิตส่วนใหญ่นำความรู้ไปใช้ตรงกับงานที่ทำอยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าร้อยละสูงสุดคือ สาขาวิชา

ประณตศึกษา การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) สาขาวิชาที่บัณฑิตตอบว่านำไปใช้ตรงกับงานอยู่ใน
 ระดับมาก ได้แก่ สาขาวิชา มัธยมศึกษา-มัธยมศึกษา-สังคม และ สาขาวิชาที่บัณฑิตตอบว่านำไปใช้ตรงกับ
 งานในระดับปานกลาง ได้แก่ สาขาวิชา มัธยมศึกษา-วิทยาศาสตร์ และ การศึกษานอกกระแสรองเรียน
 สำหรับสาขาวิชาที่บัณฑิตเห็นว่านำไปใช้ตรงกับงานตั้งแต่ระดับปานกลาง มาก และ มากที่สุด โดย
 มีการร้อยละเท่ากันทั้ง 3 ระดับคือ สาขาการสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) และการสอนวิชาเฉพาะ
 (ศิลปศึกษา) ส่วนสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยม บัณฑิตส่วนใหญ่มีทัศนะที่แตกต่างกันแบ่งออกได้
 เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มที่เห็นว่าอยู่ในระดับ มากที่สุด ระดับปานกลาง และ ระดับน้อยที่สุด
 ทั้งสามระดับมีการร้อยละเท่ากันคือร้อยละ 28.57

สถาบันวิจัยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ระดับพฤติกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่นำความรู้จากหมวดวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการทำงาน

สาขาวิชา	หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป		หมวดวิชากรู		หมวดวิชาเฉพาะ		หมวดวิชาเลือกเสรี	
1. การศึกษาปฐมวัย	3.43	1.13	3.43	0.53	3.86	1.46	2.86	1.07
	ใช้ปานกลาง		ใช้ปานกลาง		ใช้มาก		ใช้ปานกลาง	
2. ประถมศึกษา	3.52	1.12	3.40	1.15	3.96	1.06	3.28	1.14
	ใช้มาก		ใช้ปานกลาง		ใช้มาก		ใช้ปานกลาง	
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	4.00	0.82	3.70	1.16	3.90	1.10	2.40	0.70
	ใช้น้อย		ใช้มาก		ใช้มาก		ใช้น้อย	
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	3.21	0.77	3.28	0.96	4.17	1.28	2.86	1.03
	ใช้ปานกลาง		ใช้ปานกลาง		ใช้มาก		ใช้ปานกลาง	
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	3.71	0.83	3.36	1.01	3.50	1.45	3.00	0.96
	ใช้มาก		ใช้ปานกลาง		ใช้มาก		ใช้ปานกลาง	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สาขาวิชา	หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป		หมวดวิชาครู		หมวดวิชาเฉพาะ		หมวดวิชาเลือกเสรี	
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	2.67 ใช้ปานกลาง	0.52	2.67 ใช้ปานกลาง	1.03	4.67 ใช้มากที่สุด	0.52	3.67 ใช้มาก	1.03
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	2.40 ใช้น้อย	0.55	4.00 ใช้มาก	0.00	5.00 ใช้มากที่สุด	0.00	2.60 ใช้ปานกลาง	0.55
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	3.00 ใช้ปานกลาง	0.00	4.00 ใช้มาก	0.00	5.00 ใช้มากที่สุด	0.00	2.00 ใช้น้อย	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.33 ใช้ปานกลาง	1.03	4.17 ใช้มาก	0.41	4.67 ใช้มากที่สุด	0.82	2.50 ใช้ปานกลาง	0.84
รวม	3.37 ใช้ปานกลาง	0.94	3.44 ใช้ปานกลาง	0.99	4.10 ใช้มาก	1.18	2.92 ใช้ปานกลาง	1.04

จากตารางที่ ๒7 แสดงให้เห็นว่า บัณฑิตรัฐศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 นำความรู้จากหมวดวิชาเฉพาะหรือหมวดวิชาเอกไปใช้อยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.20 และใช้ความรู้ในหมวดวิชาอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ หมวดวิชาครู หมวดวิชาการศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเลือกเสรี อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสามหมวดวิชา และมีค่าเฉลี่ย 3.44, 3.37 และ 2.92 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาพบว่า บัณฑิตสาขาวิชา การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน ใช้ความรู้หมวดวิชาเฉพาะหรือวิชาเอกในระดับมากที่สุด ส่วนสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยม มีชัย-มณเฑียร-สังคมา ใช้วิชาในหมวดวิชาเฉพาะสูงสุดอยู่ในระดับมาก สำหรับสาขาวิชาในหมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปในระดับมาก ได้แก่ สาขาวิชาประถมศึกษา และการสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) และสาขาวิชาที่ใช้หมวดวิชาเฉพาะกับหมวดวิชาครูมากที่สุด ในระดับมาก ก็คือสาขาวิชามัธยม-วิทยาศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 รายวิชาที่มีผลเห็นว่ามีประโยชน์ต่อการทำงานมากที่สุด

ที่	รายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1.	410 480 ประสมการวิชาชีพ	ครู	11
2.	417 214 จิตวิทยาพื้นฐานการศึกษา	ครู	9
3.	ภาษาอังกฤษ	การศึกษาทั่วไป	7
4.	412 101 สถิติศาสตร์ขั้นนำ	การศึกษาทั่วไป	6
5.	417 209 มนุษย์สัมพันธ์	การศึกษาทั่วไป	5
6.	418 330 สื่อการสอน	ครู	4
7.	413 302 413 318 พฤติกรรมการสอนระดับประถมศึกษา 1,2	ครู	4
8.	417 215 จิตวิทยาสำหรับครู	ครู	3
9.	415 314 พฤติกรรมการสอนพลศึกษา	ครู	3
10.	431 454 การแปลสำหรับครู	เอกภาษาอังกฤษ	3
11.	ภาษาไทย (ทักษะ)	การศึกษาทั่วไป	3
12.	414 333 พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ	ครู	2
13.	431 372 วาวิทยาสำหรับครู	ครู	2
14.	417 207 จิตวิทยาการปรับตัว	เอกจิตวิทยา ฯ	2
15.	415 170 เน้นทนาการขั้นนำ	การศึกษาทั่วไป	1
16.	410 490 สัมมนาการศึกษา	ครู	1
17.	412 260 ประชากรศึกษา	ครู	1
18.	412 520 ระเบียบวิธีวิจัยในศึกษาศาสตร์	ครู	1
19.	413 203 หลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา	ครู	1
20.	413 325 พฤติกรรมการสอนเด็กปฐมวัย	ครู	1

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ที่	รายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
21.	413 504 ความเคลื่อนไหวทางการศึกษาปฐมวัย	ครู	1
22.	414 336 หลักสูตรการสอนสังคมศึกษา	ครู	1
23.	417 376 ปฏิบัติการจิตวิทยาการปรึกษาและแนะแนว	ครู	1
24.	420 323 หลักสูตรการสอนศิลปศึกษา	ครู	1
25.	415 126 เทคนิคและทักษะว่ายน้ำ	เอกพลศึกษา	1
26.	417 211 จิตวิทยาสังคมการศึกษา	เอกจิตวิทยา ฯ	1
27.	417 213 จิตวิทยาบุคลิกภาพขั้นนำ	เอกจิตวิทยา ฯ	1
28.	418 301 การถ่ายภาพ	เอกบริการสื่อ ฯ เอกเทคโนโลยี ฯ	1
29.	420 105 การออกแบบ	เอกศิลปศึกษา	1
30.	สาขาวิชาภาพพิมพ์	เอกศิลปศึกษา	1
31.	สาขาวิชาพณิชยศิลป์	เอกศิลปศึกษา	1
32.	431 231 431 232	ทฤษฎีการประสานเสียงสากล 1, 2	เอกดนตรี
33.	ทักษะดนตรี	เอกดนตรี	1
34.	431 277 431 359	การออกเสียงภาษาอังกฤษ 1, 2	เอกภาษาอังกฤษ
35.	431 366	การเขียนรายงานภาษาอังกฤษ	เอกภาษาอังกฤษ
36.	111 200	ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์	เอกภาษาไทย
37.	211 101 211 102	การบัญชี 1, 2	เอกธุรกิจ

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีสำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ให้ความเห็นว่ารายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการทำงานมากที่สุด 14 รายวิชาแรกจากทั้งหมด 37 รายวิชาตามความเห็นของนักคิด ได้แก่ วิชา ประสพการณ์วิชาชีพ, จิตวิทยาพื้นฐาน การศึกษา ภาษาอังกฤษ สถิติศาสตร์ขั้นนำ มนุษยสัมพันธ์ สื่อการสอน พฤติกรรมการสอนระดับประถมศึกษา 1,2 จิตวิทยาสำหรับครู พฤติกรรมการสอนพลศึกษา การแปลสำหรับครู ภาษาไทย(ทักษะ) พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ วาทยุทธศาสตร์สำหรับครู และ จิตวิทยาการปรับตัว

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 รายวิชาและคานต่าง ๆ ที่บัณฑิตแนะนำให้มีการปรับปรุงใหม่มีความเหมาะสมมาก
ยิ่งขึ้น

ที่	รายวิชา	การปรับปรุงคาน				หมายเหตุ
		ก	ข	ค	ง	
1.	410 490 ประสบการณ์วิชาชีพ		/	////	+	+ ภาระให้เวลามาก กาน
2.	413 325 พฤติกรรมการสอนเด็ก ปฐมวัย	/	/			
3.	417 205 จิตวิทยาการเรียนรู้ ของเด็ก		/	/	+	+ การใช้สื่อการสอน ประกอบคาน
4.	413 204 หลักสูตรและการสอน ระดับการศึกษาปฐมวัย			/		
5.	420 330 ศิลปะสำหรับเด็กเล็ก	/	/	/		
6.	411 206 การอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ	/		//		
7.	419 206 โภชนาการ		/			
8.	418 330 สื่อการสอน	////	////	///		
9.	417 214 จิตวิทยาพื้นฐานการ ศึกษา		//	/		
10.	093 150 ธรรมชาติวิทยา	//	//			จัดสอนโดยคณะอื่น
11.	417 272 กระบวนการกลุ่ม สำหรับครู	//	/	/		
12.	412 240 การวัดและประเมิน ผลการเรียน		/			
13.	417 215 จิตวิทยาสำหรับครู	////	/// ////	//		

ก. หมายถึง ฐานเนื้อหา ข. หมายถึงคานวิธีการสอน ค. หมายถึงคานการวัดและประเมินผล
ง. หมายถึง คานอื่น ๆ

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ที่	รายวิชา	การปรับปรุงด้าน				หมายเหตุ
		ก	ข	ค	ง	
14.	ภาษาอังกฤษ 1,2	/	//			
15.	411 101 ประมุขเทศการศึกษาศึกษา	/				
16.	414 322 วัสดุอุปกรณ์และห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์				+	+ ควรนำวัสดุมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการสอนใหม่
17.	414 341 พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์	/	/	/		
18.	415 152 สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน		/	/		
19.	ภาษาไทย	/				
20.	431 184 การอ่านและการตีความภาษาอังกฤษ	/				
21.	417 378 การใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยา			/		
22.	414 331 หลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษา	///	/			
23.	ภาษาฝรั่งเศส	/				
24.	411 271 ธรรมวิทยา	/				
25.	431 281 ไวยากรณ์อังกฤษสำหรับครู	////	///	//		
26.	111 102 ภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทย		/			จัดสอนโดยคณะอื่น
27.	431 371 พัฒนาการหนังสือเรียนภาษาไทย	/	/	/		

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ที่	รายวิชา	การปรับปรุงด้าน				หมายเหตุ
		ก	ข	ค	ง	
28.	415 170	นันทนาการขั้นนำ	/	//		
29.	311 112	การเมืองและการปกครองไทย		/		จัดสอนโดยคณะอื่น
30.	420 313	การออกแบบทัศนศิลป์ขั้นสูง		/		
31.	431 381	พฤติกรรมกรรมการสอนคนตรี	/	/	/	
32.	431 387	การวัดและประเมินผล การเรียนคนตรี	//	//	//	# ไม่ได้ความรู้ อะไรเลย
33.	110 180	อารยธรรม		/	/	จัดสอนโดยคณะอื่น
34.	412 520	ระเบียบวิธีวิจัยในศึกษา ศาสตร์		/	/	✗ ควรเพิ่มหน่วยกิตให้ มากขึ้น
35.	414 333	พฤติกรรมกรรมการสอนภาษา อังกฤษ	/	/	/	

จากตารางที่ 19 บัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ให้ความเห็นเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ที่ควรปรับปรุงมีทั้งหมด 35 รายวิชาและค่านที่ควรปรับปรุงมากที่สุด ได้แก่ ด้านวิธีการสอน รองลงมาได้แก่ ด้านเนื้อหา และ ด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ร้อยละของบัณฑิตที่เลือกรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกในขณะที่เรียนที่คณะครุศาสตร์จำแนกตามเหตุผลต่าง ๆ

สาขาวิชา	ก	ข	ค	ง	จ
1. การศึกษาปฐมวัย	70.00	0.00	0.00	0.00	30.00
2. ประถมศึกษา	57.89	15.79	10.53	10.53	5.26
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	73.33	13.33	13.33	0.00	0.00
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	71.05	13.16	10.53	5.26	0.00
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	64.29	14.29	7.14	14.29	0.00
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	62.50	0.00	12.50	25.00	0.00
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	100.00	0.00	0.00	0.00	0.00
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	66.67	0.00	0.00	33.33	0.00
9. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	100.00	0.00	0.00	0.00	0.00
รวม	73.97	6.29	6.00	9.82	3.92

หมายเหตุ	ก.	ข.	ค.	ง.	จ.
	หมายถึง	เลือกตามความตั้งใจและสนใจเรียนด้วยตนเอง			
	ข.	"	เลือกตามเพื่อน		
	ค.	"	เลือกตามรุ่นพี่แนะนำ		
	ง.	"	เลือกเพื่อให้เรียนจบตามหลักสูตรโดยไม่สนใจว่าจะ เป็นรายวิชาใด		
	จ.	"	อื่น ๆ		

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครุศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ขณะที่ศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ ได้เลือกเรียนรายวิชาเลือกโดยให้เหตุผลเลือกตามความตั้งใจและสนใจเรียนด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.97 รองลงมาได้แก่ เลือกเพื่อให้

เรียนจบตามหลักสูตรโดยไม่สนใจว่าจะเป็นรายวิชาใด เลือกตามเพื่อน เลือกตามรุ่นที่แนะนำ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.82, 6.29, 6.00 และ 3.92 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาพบว่าบัณฑิตทุกสาขาวิชาส่วนใหญ่เลือกเรียนตามความตั้งใจและสนใจเรียนด้วยตนเอง เป็นที่น่าสังเกตว่าเหตุผลเลือกตามเพื่อน เลือกตามรุ่นที่แนะนำ และเลือกเพื่อให้เรียนจบตามหลักสูตรโดยไม่สนใจว่าจะเป็นรายวิชาใดมีค่าร้อยละไม่เกินร้อยละ 10 เท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แหล่งและระดับความสำคัญที่บัณฑิตให้ความเห็นต่อการได้รับความรู้หรือประสบการณ์
ขณะศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์

สาขาวิชา	ผู้สอน		เพื่อนนิสิต		อาจารย์ที่ปรึกษา		ห้องสมุด		อื่น ๆ	
1. การศึกษาปฐมวัย	3.89	1.54	2.67	0.50	2.33	1.41	3.22	0.97	3.75	1.50
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ปานกลาง		มาก	
2. ประถมศึกษา	4.37	0.97	3.15	1.16	2.12	0.88	3.72	0.94	3.42	1.62
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง	
3. มัธยม-วิทยาศาสตร์	4.42	1.00	3.25	1.06	1.75	0.75	3.25	0.97	2.42	1.56
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ปานกลาง		ปานกลาง	
4. มัธยม-มนุษย์-สังคม	4.48	0.96	3.00	0.97	2.26	0.86	3.65	0.84	2.73	1.35
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง	
5. การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา)	4.31	0.85	3.15	0.99	2.62	1.26	3.08	1.26	3.67	1.75
	มาก		ปานกลาง		ปานกลาง		ปานกลาง		มาก	
6. การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)	4.83	0.41	3.00	0.89	2.50	1.05	3.33	1.19	2.00	1.73
	มากที่สุด		ปานกลาง		ปานกลาง		ปานกลาง		น้อย	
7. การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)	4.80	0.45	3.20	0.84	1.20	0.45	3.00	0.71	3.25	1.50
	มากที่สุด		ปานกลาง		น้อยที่สุด		ปานกลาง		ปานกลาง	
8. การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)	3.67	2.31	4.00	1.00	3.00	1.00	2.67	1.15	1.00	0.00
	มาก		มาก		ปานกลาง		ปานกลาง		น้อยที่สุด	
9. การศึกษานอกระบบ โรงเรียน	4.00	1.29	3.14	1.57	2.00	1.15	3.29	0.76	4.00	0.82
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ปานกลาง		มาก	
รวม	4.36	1.04	3.10	1.02	2.19	1.00	3.42	0.97	3.04	2.27
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ปานกลาง		ปานกลาง	

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากผู้สอนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 และแหล่งที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ห้องสมุด เพื่อนนิสิต และอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.42, 3.10 และ 3.04 ตามลำดับ ส่วนแหล่งที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 2.19 เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุดมีอยู่ 2 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) กับสาขาวิชา การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) อยู่ในระดับมาก ได้แก่ สาขาวิชามัธยม-วิทยาศาสตร์

บัณฑิตสาขาวิชาที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากผู้สอนและห้องสมุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยม-มนุษย-สังคม

บัณฑิตสาขาวิชาที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากผู้สอนและอื่น ๆ (ผู้เชี่ยวชาญ, วิทยากร, ฝึกงาน กิจกรรมนอกหลักสูตร ฯลฯ) อยู่ในระดับมาก ได้แก่ บัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาศิลปะ การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน

บัณฑิตสาขาวิชาที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากผู้สอนและเพื่อนนิสิตอยู่ในระดับมากมีเพียงสาขาวิชาเดียว คือ สาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) เป็นที่น่าสังเกตว่าสาขาวิชาที่บัณฑิตตอบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้ความรู้หรือประสบการณ์อยู่ในระดับปานกลางมีเพียงสาขาวิชาเดียว คือ สาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) ส่วนบัณฑิตที่ตอบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุดได้แก่ สาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) นอกนั้นทุกสาขาวิชาตอบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้ความรู้หรือประสบการณ์อยู่ในระดับน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 รายวิชาและเหตุผลที่บัณฑิตเสนอให้เพิ่มรายวิชาเข้าไปในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

รายวิชาที่ควรเพิ่มเข้าไปในหลักสูตร	เหตุผล	ความถี่
1. คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	- ควรให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนและมีความรู้พื้นฐานเพราะจะเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต	15
2. ภาษาอังกฤษ	- ควรเรียนทุกภาคหรือมากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ โดยพยายามให้เด็กสามารถเขียน ฟัง แปล และพูดได้ วิชานี้มีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันมาก	8
3. วิชาคิดไทย-อังกฤษ	- การสอนให้คิดเป็นทุกคน ถ้าเป็นไปได้ ควรให้เป็นวิชาบังคับ เพราะมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตรประจำวันอยู่เสมอไม่ว่างานใด ๆ	6
4. เทคนิคการสอนแต่ละสาขาวิชา		5
5. คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครู		4
6. งานธุรการโรงเรียน	- มีความจำเป็นมากต่อชีวิตประจำวันควรเป็นวิชาบังคับและการสอนให้สามารถนำไปใช้ได้จริง	4
7. วาทยาศาสตร์สำหรับครู	- ควรเป็นวิชาบังคับ เพราะในสภาพปัจจุบันต้องเผชิญสังคมหลายรูปแบบ	3
8. วิชาที่เน้นการฝึกสอนในภาคอื่น		3
9. ปรัชญาการใช้ชีวิต		3
10. จิตวิทยาการปฏิบัติงานร่วมกัน		3

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายวิชาที่ควรเพิ่มเข้าไปในหลักสูตร	เหตุผล	ความดี
11. การเตรียมประสบการณ์ในการแก้ปัญหา ก่อนออกฝึกสอน		2
12. กฎหมายการศึกษา เบื้องต้น	- การเป็นวิชาบังคับเพราะจำเป็น ต้องนำไปใช้สอบแข่งขันเพื่อบรรจุ เข้ารับราชการ	2
13. ภาษาไทย เกี่ยวกับคำศัพท์ คำยาก การสะกดคำ ตัวการ์นต์		2
14. ทักษะการเรียนรู้การสอนอย่างมี ประสิทธิภาพ		2
15. ลูกเสือหรือยุวกาชาด		2
16. มนุษยสัมพันธ์	- การเป็นวิชาบังคับ	2
17. เพิ่มวิชาที่เน้นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น		2
18. ระเบียบวิธีวิจัยในศึกษาศาสตร์	- การเป็นวิชาบังคับ	2
19. จริยธรรมประชาชนไทย		2
20. พุทธศาสนา		2
21. การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา		2
22. คณิตศาสตร์สำหรับ เด็ก เล็ก		1
23. การสอนอ่านและ เขียนเด็ก เล็ก		1
24. ทักษะการนำเข้าสู่บทเรียน อย่างเหมาะสม		1
25. การจกบริการ เพื่อส่งเสริมการศึกษา		1

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายวิชาที่ควรเพิ่มเข้าไปในหลักสูตร	เหตุผล	ความถี่
26. กิจกรรมพลศึกษาทั่วไปควรเพิ่มเป็น 2 หน่วยกิต		1
27. ทานิยมและคุณสัณยคติของผู้จะ เป็นครู ใหม่นี้		1
28. ระบบการ เรียนการสอนเปรียบเทียบ		1
29. การ เรียนการสอนสำหรับ เด็กชาว เขา		1
30. ประสพการ ทั่ววิชาชีพอเนต		1
31. การ เรียนการสอนสำหรับ เด็กชุมชน แออัด		1
32. กิจกรรมของ เด็ก		1
33. การวางแผนกละสร้างโครงการ		1
34. ชีวีวิทยาสำหรับครู	- ลักษณะ เช่นเดียวกับคณิตศาสตร์ สำหรับครู	1
35. ความซาบซึ้งในวิชาชีหครู		1
36. เทคนิกการวิเเคราะห์เนื้อหาวิชา		1
37. สถิติการศึกษานำ 2	- ควรเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้นให้สามารถ นำไปใช้ในชีวีตประจำวันได้	1
38. วิชาที่จะใช้สำหรับสอบบรรจุเข้า รับราชการ		1
39. การแก้ปัญหาคเด็กขณะสอน		1
40. หลักสูตรการศึกษาระของไทยในปัจจุบัน		1

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายวิชาที่ควรเพิ่มเข้าไปในหลักสูตร	เหตุผล	ความถี่
41. ภาษาไทย	- ควรบังคับให้เรียนทุกปี	1
42. เทคนิควิธีวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ในองค์กร		1
43. การวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ		1
44. ประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา		1

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า รายวิชาและ เหตุผลที่บัณฑิตเสนอให้เพิ่มรายวิชาเข้าไปในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมากที่สุด 7 อันดับแรกได้แก่ วิชาคอมพิวเตอร์ เบื้องต้น ภาษาอังกฤษ พิมพ์ดีดไทย-อังกฤษ เทคนิคการสอนแต่ละสาขาวิชา คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครู และ งานธุรการโรงเรียนตามลำดับ โดยให้เหตุผลว่าเป็นผลความรู้พื้นฐานที่จะเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต และมีค่าจำเป็นที่จะต้องใช้ในการชีวิตประจำวัน โดยเสนอให้วิชาดังกล่าวเป็นวิชาบังคับหรือเรียนเพิ่มมากกว่าเดิม เช่น วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น ส่วนวิชาที่บัณฑิตเสนอให้นำเข้าไปในหลักสูตร 4 อันดับรองลงมา คือ วาทยุทธศาสตร์สำหรับครู (ควรเป็นวิชาบังคับ) วิชาที่เน้นการฝึกสอนให้มากขึ้น ปรัชญาการใช้ชีวิต และ จิตวิทยาการปฏิบัติงานร่วมกัน ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าบัณฑิตเสนอให้เพิ่มวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับคำยาก การสะกดคำและตัวการันต์ลงในหลักสูตรด้วย และเสนอให้ควรบังคับให้เรียนทุกปีด้วย ส่วนเหตุผลส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่าเป็นเพราะมีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักจิตวิทยา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยจะจัดแบ่งหรือสรุปข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของนักจิตไว้เป็น 4 ด้านคือ

1. การผลิตบัณฑิต
2. หลักสูตรและการเรียนการสอน
3. อาจารย์ผู้สอน
4. อื่น ๆ

สำหรับข้อมูลในแต่ละด้านดังกล่าวสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การผลิตบัณฑิต

1.1 ควรลดปริมาณการผลิตบัณฑิตวิชาเอก สังคมศึกษา ภาษาไทย พลศึกษาลงเพราะสาขาวิชาดังกล่าวผลิตตกตลาดมากที่สุด ควรหันไปเน้นหรือผลิตบัณฑิตวิชาเอกธุรกิจ (บัญชี) เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมศิลป์

1.2 ควรเพิ่มคุณภาพบัณฑิตให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและขณะควรมีการประสานงานโดยตรงกับตลาดแรงงานด้วย

1.3 การจัดให้มีข่าวสารการติดต่อกันอยู่เสมอระหว่าง คณะกับบัณฑิต และส่งข่าวสารความรู้ให้แก่ผู้สำเร็จไปแล้วอยู่เสมอ

1.4 ควรให้นักศึกษากลับมาพบอาจารย์ที่สอนเป็นครั้งคราว เพื่อขอคำแนะนำ ปรึกษาปัญหา และให้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียนการสอนและหลักสูตร ซึ่งอาจารย์เป็นผู้จัดทำหลักสูตร เหมือนผู้วางแผน ส่วนบัณฑิต เป็นผู้ปฏิบัติ ทางคณะจะได้ทราบว่าหลักสูตรที่วางไว้มีปัญหาที่ผู้ปฏิบัติไม่สามารถปฏิบัติการได้อย่างไรบ้าง

1.5 ไม่ควรรับบัณฑิตมากเกินไป เพราะสำเร็จการศึกษาไปแล้วตกงาน

2. หลักสูตรและการเรียนการสอน

2.1 หลักสูตรวิชาเอกบริการสื่อการศึกษาควรปรับให้เน้นทางด้านใดด้านหนึ่ง (เทคโนโลยีทางการศึกษาหรือบรรณารักษ์) เพราะเวลาไปสมัครสอบ ทาง กค. และ กพ. ยังไม่ยอมรับเนื่องจากไม่มีตำแหน่งตามวุฒิ

2.2 การจัดรวมสาขาวิชาเอกที่มีประโยชน์ต่อการทำงานของบัณฑิตมาก เพราะเปิดโอกาสให้เข้าทำงานได้มากขึ้น

2.3 วิชาหลักสูตรและการสอนระดับมัธยมควรให้มีการศึกษาตัวหลักสูตรที่ใช้ในการสอนจริง ๆ มากกว่าที่กระทำมา

2.4 สื่อการสอนควรเน้นเฉพาะสื่อที่จะใช้ในวิชาเอกนั้น ๆ และควรจะแยกกันเรียนในแต่ละสาขาวิชา ควรลดทฤษฎีลงบ้าง เพราะไม่มีประโยชน์เลย ควรให้มีการฝึกการเขียนกระดานให้มากเพราะใช้อยู่เสมอ

2.5 ควรเพิ่มวิชาปฏิบัติ เกี่ยวกับประสบการณ์วิชาชีพให้มากขึ้น

2.6 ควรให้มีการฝึกเขียนโครงการสอนใหม่จาก ๆ และควรมีการฝึกการสอนย่อย ๆ ก่อนที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริงจะทำให้แก้ปัญหาในขณะที่ยังสอนได้

2.7 ในการวัดและประเมินผล ควรให้มีการออกข้อสอบและอธิบายข้อดีและข้อเสียของการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ ให้มากกว่านี้ ไม่ควรให้เรียนแต่วิธีตัดเกรดหรือวิธีประเมินข้อสอบ เพราะไม่ได้นำไปใช้ในวิถีการสอนในชั้นมัธยมศึกษา

2.8 วิชาภาษาไทยควรเน้น การพูดการเขียนมากกว่าหลักและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ และวิชาที่ฝึกพูดควรสอนวิธีสอนว่าจะไปสอนให้นักเรียนฟังพูดได้อย่างไรมากกว่าจะสอนให้นักเรียนฟังพูดเป็นเพราะฝึกเองในการฟังที่ได้อีก

2.9 ควรจัดวิชา การเขียนรายงานภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ

2.10 ควรมีการให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแยกตามระดับชั้นของนักเรียน

2.11 ควรเน้นภาคปฏิบัติให้ มากกว่าทฤษฎี ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู พฤติกรรมการสอนเฉพาะสาขาวิชา และ วิชาสื่อการสอน

2.12 ควรจัดหลักสูตรให้นำไปใช้สอนในโรงเรียนได้และควรปรับปรุงวิชาเอกเพราะไม่สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียน การสอนวิชาการควรให้นักศึกษามีความสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.13 โดยทั่วไปคณะสอนวิชาครูและจิตวิทยาได้ดีมาก และกิจกรรมที่คณะจัดก็มีส่วนช่วยให้ทำงานมีประสิทธิภาพขึ้น

2.14 ควรสนับสนุนให้มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางจิตวิทยา และจัดหาหนังสือที่ทันสมัยเข้าห้องสมุด

2.15 คณะหลักสูตรควรเพิ่มจาก 135 หน่วยกิตเป็น 140 หน่วยกิต โดยที่วิชาเอกจาก 30 หน่วยกิต เป็น 32 หน่วยกิต หรือ 35 หน่วยกิต

2.16 วิชาเอกสังคมศึกษาคควรเปิดสอนวิชาพุทธศาสนา จริยศาสตร์ให้มากขึ้นเพราะเวลาสอนจริงต้องใช้มาก

2.17 บิลิตปีที่ 1 ควรให้เรียนวิชาบังคับก่อนและปีที่ 2 จึงควรให้เลือกวิชาเอกจะทำให้บัณฑิตสำเร็จวิชาเอกที่จะเรียนจริง

2.18 ควรเน้นความรู้อังกฤษให้มากขึ้นเพราะในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นมาก ควรให้เรียนภาษาอังกฤษตลอด 4 ปี

2.19 ควรเพิ่มหลักสูตรคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในอนาคต

2.20 ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

2.21 ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาประถมศึกษาได้มีโอกาสเลือกวิชาเอกได้เหมือนมัธยมศึกษา มิใช่เลือกเอก-โทอย่างในปัจจุบันเพราะทำให้เสียเปรียบสถาบันอื่นเวลาไปสมัครงาน

2.22 ควรเพิ่มรายวิชาที่เป็นอิสระมากขึ้นเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเลือกได้อย่างเสรี

2.23 ควรมีวิชาประสบการณ์วิชาชีพ 2 เพื่อจะได้ฝึกทักษะในวิชาชีพให้ชำนาญขึ้น

2.24 ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาไปสอนต่างจังหวัดโดยรวมกลุ่มกันไปตามชนบท เพื่อฝึกจะได้ข้อมูลประสบการณ์จริงและจะได้ฝึกที่รักอาชีพครูมากขึ้นกว่านี้

2.25 ไม่ควรมีรายงานมากในการเรียนการสอนจนกระทั่งอันชองว่า " Faculty of Report "

2.26 ควรให้วิชาบังคับและวิชาทางเลือกเป็นวิชาบังคับ เพราะมีประโยชน์มากและสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้จริง

2.27 หลักสูตรปฐมวัย ควรให้วิชาโท เทคโนโลยี, นาฏศิลป์ หรือ ดนตรี ฯลฯ เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและหลักสูตรนี้ควรให้สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียนภายนอก ไม่ควรเน้นการสอนแบบโรงเรียนสาธิต

3. อาจารย์ผู้สอน

3.1 อาจารย์บางท่านมีภาระงานภายนอกมาก เช่น งานวิจัย วิทยากร หรืองานหาชื่อเสียงเข้าตัว มักไม่ก่อนสนใจสอน ทำให้นิสิตได้รับประสบการณ์ที่ควรจะได้บางวิชาขยับลงไป

3.2 อาจารย์ควรมีความเป็นกันเองกับนิสิต

3.3 การวัดและประเมินผลของอาจารย์บางท่านยังเน้นการท่องจำมากเกินไป บางครั้งก็หย่อนในเกณฑ์การตัดเกรดมาก ทำให้บัณฑิตไม่มีคุณภาพคือได้เกรด เอ กันเป็นจำนวนมาก ควรตัดเกรดให้ยากขึ้น

3.4 การออกข้อสอบควรไปการประยุกต์บาง เพราะผู้สอนมักออกข้อสอบจากหนังสือที่อ้างอิงเท่านั้น ทำให้บัณฑิตมีความรู้ไม่กว้างขวางกว่าที่ควรจะเป็น

3.5 ควรมีการคัดเลือกอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมสอนนิสิต เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพและควรมีเกณฑ์และมาตรการที่เหมาะสมในการคัดเลือกผู้เรียน เพื่อจะได้บัณฑิตที่มีความตั้งใจจะเรียนจริงๆ

4. อื่น ๆ

4.1 ควรมีการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่ผลิตครูและหน่วยงานที่ควบคุมคุณภาพของครู

4.2 ควรจัดวิชาที่ใช้ในกรณีสอบบรรจุเข้ารับราชการ เป็นวิชาบังคับหรือจัดไว้ในเวลาปัจจุบันนี้

4.3 ควรจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนทุกสาขาวิชา เพราะนิสิต รู้จักกันไม่ทั่วถึง เมื่อสำเร็จออกไปแล้วจะได้รู้จักกันมาก ๆ

4.4 ควรมีการประชาสัมพันธ์สถานแหล่งข้อมูลในการหางานใหม่มากขึ้น เพราะบัณฑิตใหม่จะไม่ทราบว่าควรหางานทำอะไรที่จุดใด

4.5 คณะควรแจ้งแหล่งข่าวที่จะให้ความช่วยเหลือ เช่น ทุนการศึกษา วิชาชีพ แหล่งเงินทุน เสื้อผ้า โดยเฉพาะหนังสือที่ขาดแคลนมาก ควรเป็นหนังสือระดับประถมศึกษาให้แก่นักศึกษาที่สำเร็จ

การศึกษาแล้ว

4.6 ควรจัดให้มีกิจกรรมสัมมนาการกับกลุ่มผู้ศึกษาในวิชาชีพเดียวกันบ้าง เพราะนิสิตมักมี
ปัญหาที่เหมือนรวมงานกับนักศึกษาสถาบันอื่นเวลาฝึกสอน

4.7 หนังสือในห้องสมุดยังมีไม่เพียงพอกับนิสิต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การติดตามบัณฑิตครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2526" ครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลบางประการของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ประมาณ 1 ปี และมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลในการประกอบอาชีพของ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2526 จำแนก ตามสาขาวิชาต่าง ๆ ที่บัณฑิตได้ศึกษามาและรวมทั้งคณะครูศาสตร์ 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของบัณฑิต เกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาในคณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามสาขาวิชาต่าง ๆ ที่บัณฑิตศึกษาและรวมทั้งคณะครูศาสตร์

ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้แบบสำรวจการติดตามบัณฑิต ที่ได้สร้าง ขึ้นเอง เก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 เฉพาะผู้ที่ศึกษาตาม หลักสูตรครูศาสตร์บัณฑิต 4 ปี จำนวนทั้งหมด 341 คน ได้รับแบบสำรวจกลับคืน จำนวน 212 ชุด คิดเป็นร้อยละ 62.17 ของประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้ค่า สถิติคือ ร้อยละ มีชดิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ความถี่ แล้วเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการอธิบาย ซึ่งผลของการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 1 การได้งานหรือประกอบอาชีพของบัณฑิต
สรุปผลได้ดังนี้

1.1 บัณฑิตครูศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 มีงานทำเป็นส่วน
ใหญ่คิดเป็นร้อยละ 81.28 ศึกษาต่อ ร้อยละ 11.90 และยังไม่ถึงงานทำเพียงร้อยละ 6.82 เท่านั้น

1.2 สาขาวิชาที่บัณฑิตไม่ว่างงานเลย มีอยู่ 4 สาขาวิชาคือ สาขาวิชามัธยมศึกษา
วิทยาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) สาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)
และ สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.3 สาขาวิชาที่มีบัณฑิตว่างงานสูงสุด ร้อยละ 22.22 ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย รองลงมาได้แก่ สาขาวิชา การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) ประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา-สังคม โดยมีค่าร้อยละ 16.67, 12.50, 6.90 และ 3.12 ตามลำดับ

1.4 บัณฑิตเริ่มทำงานหลังจากสำเร็จการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.04 ที่ใ้ทำงานทำระหว่างศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์และก่อนเข้าศึกษามีเพียงร้อยละ 15.55 และ ร้อยละ 0.41 เท่านั้น

1.5 บัณฑิตทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียนไปร้อยละ 64.23 และทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนไป ร้อยละ 35.77 สาขาวิชาที่ทำงานไม่ตรงมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.43 ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาเฉพาะ (พลศึกษา) มัธยมศึกษา-วิทยาศาสตร์ ประถมศึกษา การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) มัธยมศึกษา-สังคม การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาปฐมวัย มีค่าร้อยละ 57.14, 45.45, 33.33, 33.33, 26.92, 20.00, 20.00 และ 14.29 ตามลำดับ

1.6 บัณฑิตประกอบอาชีพครู-อาจารย์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.23 รองลงมาได้แก่ ทำงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ และ รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.43, 6.54, 4.78 และ 2.02 ตามลำดับ

1.7 บัณฑิตที่ประกอบอาชีพครู-อาจารย์ส่วนใหญ่สอนในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.85 รองลงมาได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับก่อนวัยเรียน อื่น ๆ และ ระดับอุดมศึกษา โดยมีค่าร้อยละ 22.59, 14.39, 4.35 และ 3.82 ตามลำดับ

1.8 เหตุผลที่บัณฑิตได้รับการพิจารณารับเข้าทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.88 ได้แก่ ความรู้ รองลงมาได้แก่ ความสามารถ (ทักษะ) บุคลิกภาพ ระบบพรรคพวก และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 29.40, 19.66, 7.45 และ 2.61 ตามลำดับ

1.9 บัณฑิตประกอบอาชีพในเขตกรุงเทพมหานครมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.46 รองลงมาได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และ ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 13.92, 10.19, 4.26, 2.71 และ 0.46 ตามลำดับ บัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา

มีการกระจายอยู่ตามภาคต่าง ๆ มากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ

1.10 บัณฑิตทำงานอยู่ในเขตเมืองมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88.46 และทำงานในเขตชนบทเพียงร้อยละ 11.54 เท่านั้น สาขาวิชาที่ทำงานอยู่ในเขตชนบทมากที่สุดได้แก่ บัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) มัธยม-มัธยม-สังคม และ มัธยม-วิทยาศาสตร์ ตามลำดับ สำหรับสาขาวิชาที่ไม่มีบัณฑิตทำงานอยู่ในชนบทเลย ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยม การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) และ การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ)

1.11 บัณฑิตครูศาสตร์ที่ทำงานทำได้ ใ้ทำงานทำภายใน 6 เดือนแรกหลังจากสำเร็จการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.16 และระยะเวลาที่ใ้ทำงานมากที่สุด ได้แก่ ระยะเวลาภายใน 1 เดือนแรกหลังจากสำเร็จการศึกษา โดยสามารถทำงานทำได้ถึงร้อยละ 40.12 สาขาวิชาที่บัณฑิตสามารถทำงานทำได้หมดภายใน 6 เดือนแรกหลังจากสำเร็จการศึกษาคือ สาขาวิชามัธยม-วิทยาศาสตร์ การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน

1.12 บัณฑิตทราบข่าวการรับสมัครงานจากแหล่งประเภทหนังสือพิมพ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ เพื่อน พ่อแม่ญาติพี่น้อง อื่น ๆ และ วิทยุ-โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 30.98, 14.62, 10.27, และ 1.69 ตามลำดับ

1.13 บัณฑิตส่วนใหญ่ร้อยละ 61.67 ได้รับเงินเดือนแรกตามวุฒิ ที่ได้รับสูงกว่าวุฒิมากที่สุดถึงร้อยละ 33.03 และที่ใ้ได้รับต่ำกว่าวุฒิเพียงร้อยละ 5.30 เท่านั้น สาขาวิชาที่บัณฑิตใ้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าวุฒิมากที่สุด ร้อยละ 14.29 มีอยู่ 2 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยม และ สาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) ส่วนอีก 2 สาขาวิชาที่ใ้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าวุฒิ รองลงมาได้แก่ สาขาวิชา มัธยม-มัธยม-สังคม และ ประถมศึกษา โดยมีค่าร้อยละ 11.11, และ ร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

1.14 ปัญหาที่บัณฑิตประสบขณะทำงาน 5 อันดับแรกของแต่ละด้านคือ ก) ด้านส่วนตัว ได้แก่ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและการทำงาน ทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา มีทักษะหรือประสบการณ์ในการทำงานน้อย เงินเดือนไม่พอใช้ และ ไม่มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ข) ด้านวิชาการ ปัญหา 5 อันดับแรก ได้แก่ ขาดวัสดุอุปกรณ์การสอนในการสนับสนุนการเรียนการสอน

สอนและการนิเทศ ความรู้ที่เรียนจากคณะไม่สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ใช้อยู่ และความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ ก) ด้านบริหาร ปัญหา 5 อันดับแรกได้แก่ มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหาร ระบบบริการไม่เหมาะสมขาดระเบียบวินัยการวางแผนและการติดตามอย่างใกล้ชิด ระบบพรรคพวก เห็นแก่ตัวแก่งแย่งความดี ความชอบ และ ให้ปฏิบัติงานหนักเกินกว่าโรงเรียนหรือสถานที่ทำงานทั่วไปจะปฏิบัติ ง) ด้านสวัสดิการ มีปัญหาที่มีความถี่สูงสุดเพียงข้อเดียวคือ การไปมาระหว่างบ้านกับโรงเรียนหรือบ้านกับสถานที่ทำงานไม่สะดวกหรือระยะทางไกลเกินไป

2. ศึกษาตามวัตถุประสงค์ประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 ความรู้หรือประสบการณ์ที่บัณฑิตได้รับ และข้อเสนอแนะของบัณฑิต สรุปผลได้ดังนี้

2.1 บัณฑิตครูศาสตร์ขณะที่ศึกษาอยู่ในคณะครูศาสตร์ได้รับความรู้จากกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.05 ส่วนที่ได้รับจากกิจกรรมนอกหลักสูตรมีจำนวนค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 42.95 สำหรับสาขาวิชาที่บัณฑิตได้รับความรู้จากกิจกรรมนอกหลักสูตรสูงกว่ากิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ สาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนสาขาวิชาการสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) มีการร้อยละ 50 เท่ากัน

2.2 บัณฑิตครูศาสตร์ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาตรงกับงานที่ทำอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.61 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุด และ มาก คิดเป็นร้อยละ 26.99 และร้อยละ 24.10 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 15.42 เท่านั้นที่อยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด สำหรับสาขาวิชาที่บัณฑิตร้อยละ 60.00 นำความรู้ไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชา การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) ปะดับมาก ร้อยละ 45.16 ได้แก่ สาขาวิชามัธยม-มัธยม-สังคม ระดับปานกลางได้แก่ สาขาวิชา มัธยม-วิทยาศาสตร์ และการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยมีบัณฑิตนำไปใช้คิดเป็นร้อยละ 45.45 และ ร้อยละ 71.43 ตามลำดับ ส่วนสาขาวิชาการศึกษาเฉพาะ (ศิลปศึกษาและ ธุรกิจ) มีบัณฑิตนำความรู้ไปใช้ตรงกับงานตั้งแต่ระดับปานกลางถึงมากที่สุด

2.3 บัณฑิตครูศาสตร์โดยส่วนรวมนำความรู้ในหมวดวิชาเฉพาะไปใช้อยู่ในระดับใช้มาก ส่วนในหมวดวิชาอื่น ๆ ใช้ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาพบว่าบัณฑิตเกือบทุกสาขาวิชานำความรู้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปไปใช้ในการทำงานในระดับปานกลาง ยกเว้นสาขา

วิชา ประถมศึกษา และ การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) ใช้ในระดับใช้มาก ส่วนสาขาวิชาที่ใช้ในระดับใช้น้อยได้แก่ สาขาวิชามัธยม-วิทยาศาสตร์ และ การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี) สำหรับความรู้ในหมวดวิชาครู บัณฑิตเกือบทุกสาขาวิชาใช้ในระดับปานกลาง ยกเว้นสาขาวิชา มัธยม-วิทยาศาสตร์ การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรีและธุรกิจ) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียน ใช้ในระดับมาก ความรู้หมวดวิชาเฉพาะ (หรือวิชาเอก) บัณฑิตเกือบทุกสาขาวิชาใช้อยู่ในระดับ มาก ยกเว้นสาขาวิชา การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา ดนตรี และ ธุรกิจ) และ การศึกษานอกระบบโรงเรียนใช้ในระดับ มากที่สุด สำหรับความรู้ในหมวดวิชาเลือกเสรี บัณฑิตเกือบทุกสาขาวิชาใช้ในระดับปานกลาง ยกเว้นสาขาวิชาที่ใช้ในระดับมาก ได้แก่ สาขาวิชา การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา) และ ระดับน้อยได้แก่ สาขาวิชา มัธยม-วิทยาศาสตร์

2.4 รายวิชาที่บัณฑิตเห็นว่าประโยชน์ต่อการทำงานมากที่สุดมีทั้งหมด 37 รายวิชา สำหรับ 14 รายวิชาแรกได้แก่ วิชา ประสพการณ์วิชาชีพ จิตวิทยาพื้นฐานการศึกษา ภาษา อังกฤษ สถิติศาสตร์ขั้นนำ มนุษยสัมพันธ์ สื่อการสอน พฤติกรรมการสอนระดับประถมศึกษา 1,2 จิตวิทยาสำหรับครู พฤติกรรมการสอนพลศึกษา การแปลสำหรับครู ภาษาไทย(ทักษะ) พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ วาทยวิทยาสำหรับครู และ จิตวิทยาการปรับตัว

2.5 รายวิชาที่บัณฑิตแนะนำให้ปรับปรุงให้เหมาะสมมีทั้งหมด 35 รายวิชา ด้านที่ควรปรับปรุงมากที่สุด ได้แก่ ด้านวิธีการสอน รองลงมาได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา และ ด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

2.6 บัณฑิตครูศาสตร์ขณะศึกษาอยู่ในคณะจะเลือกเรียนวิชาเลือกตามความตั้งใจ และสนใจเรียนด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.97 ส่วนที่เลือกตามเพื่อน เลือกตามรุ่นที่แนะนำ เลือกเพื่อให้เรียนจบตามหลักสูตรโดยไม่สนใจว่าจะเป็นรายวิชาใดและเหตุผลอื่น ๆ นั้น แต่ละเหตุผลมีเพียงไม่เกินร้อยละ 10 เท่านั้น

2.7 แหล่งที่บัณฑิตได้รับความรู้หรือประสบการณ์ขณะศึกษาอยู่ในคณะครูศาสตร์ในระดับมาก ได้แก่ ผู้สอน (ครู-อาจารย์) รองลงมาในระดับปานกลางได้แก่ ห้องสมุด เพื่อนนิสิตและอื่น ๆ ตามลำดับ ส่วนแหล่งที่ได้รับในระดับน้อยได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา

2.8 รายวิชาที่บัณฑิตเห็นควรให้เพิ่มเข้าไปในหลักสูตรครูศาสตร์บัณฑิต 4 ปีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิตครูศาสตร์และเหตุผลอื่น ๆ 7 วิชาแรกจากทั้งหมด 44 วิชาได้แก่

คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ภาษาอังกฤษ (ควรให้เรียนมากกว่าเท่าที่เป็นอยู่) และที่ติดต่อไทย-อังกฤษ(ควรเป็นวิชาบังคับ) เทคนิคการสอนแต่ละสาขาวิชา คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครู งานธุรการ โรงเรียน (ควรเป็นวิชาบังคับ) และ วาทวิทยาสำหรับครู

2.9 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่บ่งชี้ให้เห็นว่าจำเป็นออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.9.1 ด้านการผลิตบัณฑิต

2.9.1.1 ควรลดปริมาณการผลิตบัณฑิตวิชาเอก สังคมศึกษา

ภาษาไทย พลศึกษา ลงเพราะสาขานี้กำลังกล่าวถึงบัณฑิตที่ผลิตออกมาจำนวนมากที่สุด ควรหันไปเน้นหรือผลิตบัณฑิตวิชาเอก ธุรกิจ (บัญชี) เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมศิลป์

2.9.1.2 ควรเพิ่มคุณภาพบัณฑิตให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

และคณะกรรมการประสานงานโดยตรงกับตลาดแรงงานด้วย

2.9.1.3 ควรจัดให้มีข่าวสารการติดต่อกันอยู่เสมอระหว่างคณะกับบัณฑิต และส่งข่าวสารความรู้ให้แก่ผู้ที่สำเร็จไปแล้วอยู่เสมอ

2.9.1.4 ควรให้บัณฑิตกลับมาขออาจารย์ที่สอนเป็นครั้งคราวเพื่อขอคำแนะนำ ปรึกษาปัญหาและให้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียนการสอนและหลักสูตร ซึ่งอาจารย์เป็นผู้จัดทำหลักสูตร เหมือนผู้วางแผน ส่วนบัณฑิตเป็นผู้ปฏิบัติ ทางคณะจะได้ทราบว่าหลักสูตรที่วางไว้มีปัญหาที่ผู้ปฏิบัติไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างไรบ้าง

2.9.1.5 ไม่ควรรับ นิสิตมากเกินไป เพราะสำเร็จการศึกษาไปแล้วตกงาน

2.9.2 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

2.9.2.1 หลักสูตรวิชาเอกบริการสื่อการศึกษาควรปรับให้เน้นทางด้านใดด้านหนึ่ง (เทคโนโลยีทางการศึกษาหรือบรรณารักษ์) เพราะเวลาไปสมัครสอบทาง กค. และ กพ. ยังไม่ยอมรับเนื่องจากไม่มีตำแหน่งตามวุฒิ

2.9.2.2 การจัดรวมสาขาวิชาเอกที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินงานของบัณฑิตมาก เพราะเปิดโอกาสให้เขาทำงานได้มากขึ้น

2.9.2.3 วิชาหลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษาควรไปใช้ในการศึกษาตัวหลักสูตรที่ใช้ในการสอนจริง ๆ มากกว่าที่กระทำมา

2.9.2.4 สื่อการสอนควรเน้นเฉพาะสื่อที่จะใช้ในวิชาเอกนั้น ๆ และควรจะแยกกันเรียนในแต่ละสาขาวิชา ควรลดทฤษฎีลงบ้างเพราะไม่จำเป็นประโยชน์เลย ควรให้มีการฝึกการเขียนกระดานใหม่ากเพราะใช้อยู่เสมอ

2.9.2.5 ควรเพิ่มวิชาปฏิบัติเกี่ยวกับประสบการณ์วิชาชีพใหม่ากขึ้น

2.9.2.6 ควรให้มีการฝึกเขียนโครงการสอนใหม่าก ๆ และควรมีการฝึกการสอบย่อย ๆ ก่อนที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริงจะทำให้แก้ปัญหาในขณะฝึกสอนได้ดีขึ้น

2.9.2.7 ในการวัดและประเมินผล ควรให้มีการออกข้อสอบและอธิบายข้อดีและข้อเสียของการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ ให้มากกว่านี้ ไม่ควรให้เรียนแต่วิธีตัดเกรดหรือวิธีประเมินข้อสอบ เพราะไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตรการสอนในชั้นมัธยมศึกษา

2.9.2.8 วิชาภาษาไทยควรเน้นการพูดการเขียนมากกว่าหลักและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ และวิชาที่คิดควรสอนวิธีสอนว่าจะไปสอนให้นักเรียนที่คิดอย่างไรมากกว่าจะสอนให้นักคิดที่คิดเป็น เพราะฝึกเองในการฝึกทำได้

2.9.2.9 ควรจัดวิชาการเขียนรายงานภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ

2.9.2.10 ควรมีการให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยแยกตามระดับชั้นของนักเรียน

2.9.2.11 ควรเน้นภาคปฏิบัติให้มากกว่าทฤษฎีในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู พฤติกรรมการสอนเฉพาะสาขาวิชา และ วิชาสื่อการสอน

2.9.2.12 ควรจัดหลักสูตรให้นำไปใช้สอนในโรงเรียนได้และควรปรับปรุงวิชาเอกเพราะไม่สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียน การสอนวิชาการควรให้นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.9.2.13 โดยทั่วไปขณะสอนวิชาครูและจิตวิทยาได้ดีมาก และกิจกรรมที่คณะจัดก็มีส่วนช่วยให้ทำงานมีประสิทธิภาพขึ้น

2.9.2.14 การสนับสนุนให้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ และจัดทำหนังสือที่ทันสมัย เข้าห้องสมุด

2.9.2.15 เกณฑ์หลักสูตรการเพิ่มจาก 135 หน่วยกิตเป็น 140 หน่วยกิต โดยที่วิชาเอกจาก 30 หน่วยเป็น 32 หน่วยกิต หรือ 35 หน่วยกิต

2.9.2.16 วิชาเอกสังคมศึกษาคอร์เบ็ดสอนวิชาพุทธศาสนา จริยศาสตร์ให้ยากเพราะเวลาสอนจริงต้องใช้มาก

2.9.2.17 ปีที่ 1 ควรให้เรียนวิชาบังคับก่อนและปีที่ 2 จึงควรให้เลือกวิชาเอกจะทำให้มีสติสนใจวิชาเอกที่จะเรียนจริง

2.9.2.18 ควรเน้นความรู้ทางภาษาอังกฤษให้มากเพราะในชีวิตประจำวันมีความจำเป็นมาก ควรให้เรียนภาษาอังกฤษตลอด 4 ปี

2.9.2.19 ควรเพิ่มหลักสูตรคอมพิวเตอร์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในอนาคต

2.9.2.20 ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

2.9.2.21 ควรเปิดโอกาสให้เด็กภาคประถมศึกษาได้มีโอกาสเลือกวิชาเอกได้เหมือนสาขาวิชามัธยมศึกษา มิใช่เลือกเอก-โทอย่างในปัจจุบันเพราะทำให้เสียเปรียบสถาบันอื่นเวลาไปสมัครงาน

2.9.2.22 ควรเพิ่มรายวิชาที่เป็นอิสระมากขึ้นเพื่อให้มีตัวเลือกได้อย่างเสรี

2.9.2.23 ควรมีวิชาประสบการณ์วิชาชีพ 2 เพื่อจะได้ฝึกทักษะในวิชาชีพให้ชำนาญขึ้น

2.9.2.24 ควรเปิดโอกาสให้เดินทางไปสอนต่างจังหวัดโดยรวมกลุ่มกันไปตามชนบท เพื่อมีสติจะได้ขอประสบการณ์จริงและจะได้มีสติที่รักอาชีพครูมากขึ้นกว่านี้

2.9.2.25 ไม่ควรมีรายงานมากในการเรียนการสอนจนกลบคนอื่น ชื่อว่า "Faculty of Reports"

2.9.2.26 ควรให้วิชาฝึกหัดและวิชาพาพิชชาเป็นวิชาบังคับ เพราะมีประโยชน์มากและสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้จริง

2.9.2.27 หลักสูตรปฐมวัย ควรให้วิชาโท เทคโนโลยี, นาฏศิลป์ หรือ ดนตรี ฯลฯ เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและหลักสูตรนี้ควรให้สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียนภายนอก ไม่ควรเน้นการสอนแบบโรงเรียนสาธิต

2.9.3 ค่านิยมของผู้สอน

2.9.3.1 อาจารย์บางท่านมีภาระงานภายนอกมาก เช่น งามวิจัย วิทยากร หรืองานหาชื่อเสียงเข้าตัว มักไม่ค่อยสนใจสอน ทำให้ผลิตภัณ์ประสบการณณ์ดีการจะได้นางวิชาลัยลงไป

2.9.3.2 อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนิสิต

2.9.3.3 การวัดและประเมินผลของอาจารย์บางท่านยังเน้นการท่องจำมากเกินไป บางครั้งก็หย่อนใบเกณฑ์การตัดเกรดมาก ทำให้บัณฑิตไม่มีคุณภาพคือได้เกรดเอ ก็เป็นจำนวนมาก ควรตัดเกรดให้ยากขึ้น

2.9.3.4 การออกข้อสอบควรใช้การประยุกต์บาง เพราะผู้สอนมักออกข้อสอบจากหนังสือที่อ้างอิงเท่านั้น ทำให้บัณฑิตมีความรู้ไม่กว้างขวางกว่าที่ควรจะเป็น

2.9.3.5 ควรมีการคัดเลือกอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมสอนนิสิต เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพและควรมีเกณฑ์และมาตรการที่เหมาะสมในการคัดเลือกผู้เรียนเพื่อจะได้บัณฑิตที่มีความตั้งใจจะเรียนครูจริง ๆ

2.9.4 ค่านิยมอื่น ๆ

2.9.4.1 ควรมีการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่ผลิตครูและหน่วยงานที่ควบคุมคุณภาพของครู

2.9.4.2 การจักวิชาที่ใช้ในการสอบบรรจุเข้ารับราชการเป็นวิทยาทังคัมหรือจักไว้ในเวลาปัจจุบันนี้

2.9.4.3 ควรมีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนทุกสาขาวิชา เพราะผลิตภัณ์จักกันไม่ทั่วถึง เมื่อสำเร็จออกไปแล้วจะได้อรรถจักกันมาก ๆ

2.9.4.4 ควรมีการประชาสัมพันธ์ค่านิยมและข้อมูลในการหางานให้ทั่วถึง เพราะบัณฑิตใหม่จะไม่ทราบว่าการหางานจะทำจะเริ่มที่จุดใด

2.9.4.5 คณะกรรเจงแหล่งข่าวที่จะให้ความช่วยเหลือ เช่น
ทุนการศึกษา วิชาชีพ แหล่งเงินกู้ เสื้อผ้า โดยเฉพาะหนังสือที่ขาดแคลนมาก ควรเป็นหนังสือระดับ
ประถมศึกษาให้แก่นักคิดที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

2.9.4.6 ควรจัดให้มีกิจกรรมสัมพันธ์ทางการศึกษากับกลุ่มผู้ศึกษาในวิชา
ชีพเดียวกันบ้าง เพราะนิสิตมักมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานกับนักศึกษาสถาบันอื่น เวลาฝึกสอน

2.9.4.7 หนังสือในห้องสมุดยังไม่เพียงพอแก่นิสิต

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า การทำงานของบัณฑิตครูศาสตร์ทางกับผลการวิจัยของ บุญจิตต์ ๓
ลำเลียง¹ ดังนี้คือ บัณฑิตทางการศึกษามีงานทำร้อยละ 90 ศึกษาต่อร้อยละ 10 และทำงานนอก
เขตภูมิลำเนาร้อยละ 58 ส่วนผลการวิจัยนี้พบว่า บัณฑิตครูศาสตร์ มีงานทำร้อยละ 81.28 ศึกษา
ต่อ ร้อยละ 11.90 ไม่มีงานทำร้อยละ 6.82 บัณฑิตทำงานในเขตเมืองมากที่สุดร้อยละ 86.46
และทำงานในเขตชนบทเพียงร้อยละ 11.54 เท่านั้น ในด้านความรู้จากสถาบันไปใช้
พบว่าต่างกับการวิจัยของ บุญจิตต์ ๓ ลำเลียงเช่นกัน โดยผลการวิจัยของบุญจิตต์ พบว่า วิชาที่ใช้
มากที่สุดคือวิชาครู ส่วนผลการวิจัยนี้พบว่า ความรู้ในหมวดวิชาครูบัณฑิตเกือบทุกสาขาวิชาใช้ใน
ระดับปานกลาง ยกเว้นสาขามัธยม-วิทยาศาสตร์ การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรีและธุรกิจ) และการ
ศึกษานอกระบบโรงเรียน ที่ให้ความเห็นว่า ใช้วิชาครูในระดับมาก ส่วนหมวดวิชาความรู้เฉพาะ
(วิชาเอก) บัณฑิตให้ความเห็นว่าใช้อยู่ในระดับมาก เกือบทุกสาขาวิชา ยกเว้นสาขาการสอนวิชา
เฉพาะ (ดนตรีและธุรกิจ) การศึกษานอกระบบโรงเรียน ให้ความเห็นว่าใช้อยู่ในระดับมากที่สุด

ในด้านการทำงานของบัณฑิต พบว่าตรงกับผลการวิจัยของ วิไลวรรณ เจริญพงศ์² ที่
พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สอนนักเรียนตรงตามสาขาวิชา ส่วนผลการวิจัยนี้พบว่าบัณฑิตทำงานตรงกับสาขา

¹ บุญจิตต์ ๓ ลำเลียง, อ่างแก้ว.

² วิไลวรรณ เจริญพงศ์, อ่างแก้ว.

วิชาที่เรียนไป ร้อยละ 64.23 และทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนร้อยละ 35.77 และตรงกับผลการวิจัยของ มณีรัตน์ วัลโร¹ ที่พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาได้ทำงานตรงตามสาขาวิชาเช่นเดียวกัน ส่วนข้อกนบทที่ว่าบัณฑิตครูศาสตร์ประกอบอาชีพครูมากที่สุดร้อยละ 64.23 ซึ่งต่างกับผลวิจัยของ ธีโอดอร์ รอดเนย์ คอสส์² ที่ผลวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย นอร์ทเวสต์เทิร์น ร้อยละ 80 ประกอบอาชีพครู

ในกานปัญหาที่บัณฑิตประสบในการทำงานต่างกับผลวิจัยของ มณีรัตน์ วัลโร ตรงที่ว่า บัณฑิตส่วนน้อยที่ประสบปัญหาในการทำงานด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสวัสดิการและอุปกรณ์การเรียนการสอน ส่วนผลการวิจัยครั้งนี้ค้นพบว่า บัณฑิตมีปัญหาที่ประสบในขณะที่ทำงาน 4 อันดับแรกคือ ในด้านส่วนตัว ด้านวิชาการ ด้านการบริหาร และด้านสวัสดิการ

สำหรับข้อเสนอแนะบัณฑิตเสนอแนะให้ปรับปรุง 35 รายวิชาและด้านที่ควรปรับปรุงมากที่สุดได้แก่ ด้านวิธีการสอน รองลงมาได้แก่ ด้านเนื้อหา และด้านการจัดและประเมินผลตามลำดับ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สุ่มมาลี จันทรชลอ² ที่วิจัยพบว่าครูมีปัญหาในด้านขาดความรู้เรื่องระเบียบการประเมินผล ขาดบุคคลให้คำปรึกษาแนะนำและขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการเขียนข้อสอบให้ดีและตรงกับงานวิจัยของ จันทนา แสงสุวรรณ³ ที่พบว่าบัณฑิตได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนคือหลักสูตรควรปรับปรุงเนื้อหาวิชา และจัดประสบการณ์ตรงให้มากที่สุด และตรงกับผลการวิจัยของ ประสพสันต์ อักษรมัต⁴ ในเรื่องข้อเสนอแนะว่า วิทยาลัยครูควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาที่บรรจุ เน้นภาคปฏิบัติในโรงเรียนให้มากที่สุดตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนสำเร็จการศึกษาและควรจัดชมรมประสบการณ์วิชาที่บรรจุ ให้มีศึกษาเข้าร่วมเพื่อเป็นการสร้างเสริมทัศนคติต่ออาชีพครู และตรงกับผลวิจัยของ จันทนา เบญจเทพาพันธ์⁵ ที่ว่า ควรปรับปรุง

1 มณีรัตน์ วัลโร, อ่างแคว.

2 สุ่มมาลี จันทรชลอ, อ่างแคว.

3 จันทนา แสงสุวรรณ, อ่างแคว.

4 ประสพสันต์ อักษรมัต, อ่างแคว.

5 จันทนา เบญจเทพาพันธ์, อ่างแคว.

ในด้านเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะวิชาเอกมากที่สุด นอกจากนี้ผลการวิจัยยังตรงกับงานวิจัยของ บุญจิตต์ ๗ ลำเลียง¹ ที่พบว่า บัณฑิตร้อยละ 90 เห็นว่าควรมีการปรับปรุงด้านหลักสูตร โดยเพิ่ม และลดบางวิชาด้วย และตรงกับผลวิจัยของ โรเบิร์ต เลียวนาร์ด² ในข้อที่ควรเพิ่มหลักสูตรวิชา สอนเฉพาะให้มากขึ้นและควร เน้นวิธีสอนทางด้านปฏิบัติให้มากขึ้น

ในด้านการประกอบอาชีพจากผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตประกอบอาชีพโดย เป็นครูสอนใน ระดับมัธยมศึกษามากที่สุดร้อยละ 54.85 รองลงมาได้แก่ ประถมศึกษา ร้อยละ 22.59 ระดับ ก่อนวัยเรียน ร้อยละ 14.39 และระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 3.82 ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ จินตนา เบญจเทพานันท์³ ที่พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพครู และสอนในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นมากที่สุด

สำหรับวิชาที่นิสิตเสนอว่าควรเพิ่มเข้าไปในหลักสูตรครุศาสตร์คือ ฝึกหัดไทย-อังกฤษ ควร เป็นวิชาบังคับ เทคนิคการสอนแต่ละสาขาวิชา คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครู งานธุรการ โรงเรียน ฯลฯ ซึ่งผลการวิจัยตรงกับของ สุนิตย์ แววศักดิ์⁴ ที่วิจัยพบว่า ผู้บังคับบัญชาเสนอว่า ควร เน้นความรู้ด้านธุรการ สารบรรณ และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและการรับผิดชอบงานของตนและ ส่วนรวมลงไปเป็นหลักสูตรด้วย และตรงกับผลงานวิจัยของ โรเบิร์ต เลียวนาร์ด⁵ ที่พบว่าผู้สำเร็จ การศึกษามีเสรีภาพในการสอนแต่มีขอบกรอบในด้านวิธีสอน ควรเพิ่มหลักสูตรวิชาสอนเฉพาะให้มาก ขึ้นและตรงกับงานวิจัยของ ธีโอดอร์⁶ ที่พบว่า ผู้บังคับบัญชากับบัณฑิตมีความ เห็นร่วมกันว่ามหาวิทยาลัยควรปรับปรุงรายวิชา เกี่ยวกับวิธีสอนทางด้านวิชาการศึกษาคควร เน้นทางด้านปฏิบัติให้มากขึ้น

1 บุญจิตต์ ๗ ลำเลียง, อ่างแลว.

2 โรเบิร์ต เลียวนาร์ด, อ่างแลว.

3 จินตนา เบญจเทพานันท์, อ่างแลว.

4 สุนิตย์ แววศักดิ์, อ่างแลว.

5 โรเบิร์ต เลียวนาร์ด, อ่างแลว.

6 ธีโอดอร์, อ่างแลว.

ควรปรับปรุงความสามารถทางการสอนระดับมัธยมศึกษาใหม่มากกว่าเดิม และตรงกันงานวิจัยของ อรุณี สุวรรณโรจน์¹ ที่พบว่า การจัดการศึกษาควรเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎีและควรมีการจัดอบรมเผยแพร่วิชาความรู้อย่างสม่ำเสมอด้วย.

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ค้นพบ ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะต่าง ๆ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและปรับปรุงหลักสูตร

1. คณะควรจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการหาข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เพื่อช่วยหางานให้กับบัณฑิตครูศาสตร์ ทั้งนี้จากข้อค้นพบพบว่าบัณฑิตครูศาสตร์อีกร้อยละ 6.82 ยังไม่ได้อ่านหนังสือหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว 1 ปี และการจัดตั้งหน่วยงานนี้จะ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดจำนวนบัณฑิตครูศาสตร์ที่ว่างงานได้บ้าง
2. จากข้อค้นพบที่ว่าบัณฑิตออกไปประกอบอาชีพตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาเพียงร้อยละ 64.23 และไม่ตรงมีจำนวนค่อนข้างมากถึงร้อยละ 35.77 นี้ คณะน่าจะได้มีการรบกวนถึง ปรึกษา ภาระหน้าที่และแนวทางการปฏิบัติการกิจ ว่าคณะผู้บริหารมุ่งหมายใดมากที่สุดเพื่อที่จะหาแนวทางที่เหมาะสมในการเพิ่มจำนวนบัณฑิตให้ออกไปปฏิบัติงานให้ตรงกับวิชาชีพที่เรียนมาให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรหามาตรการในการรับผู้ที่จะเข้าศึกษาในคณะครูศาสตร์ใหม่ควมรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครูอย่างแท้จริงด้วย
3. คณะควรที่จะได้มีการพิจารณาลดจำนวนการรับนิสิต เข้าศึกษาในบางสาขาวิชาลง และเพิ่มจำนวนในบางสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้น
4. คณะควรจัดหลักสูตรหรือความรู้ที่อาจ เป็นการเพิ่มทักษะให้กับบัณฑิตให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้ภาควิชาพิจารณาในด้านความรู้ในหมวดวิชาต่าง ๆ เช่น โดยปกติโครงสร้างของหลักสูตรหรือหน่วยกิตหรือความรู้ของบัณฑิตทางการศึกษาในแต่ละสถาบันนั้นไม่น่าจะแตกต่างกันมากนัก

¹ อรุณี สุวรรณโรจน์, อ้างแล้ว.

จะไหลตามแนวทางปรับปรุงใบคำเนยอย่าง เร่งด่วน โดยอาจจะมีมาตรการที่ตั้งขึ้นไว้ในระยะสั้นหรือระยะยาวเพื่อรักษาใบคำเนยและคำเนยอื่น ๆ ควบคู่กันต่อไป

10. จากข้อกมทเห็นว่าบัณฑิตยศาสตร์ที่อยู่ในคณะครูทำศรได้รับความรู้จากผู้อื่นอยู่ในระดับมาก หองสมุคไครบเพียงระดับปานกลางเท่านั้น ในกรณีคณะครุหาแนวทางใหม่เพื่อผลิตได้ มีนิสัยในการทนควาและใช้ความรู้จากแหล่งหองสมุคหรือแหล่งอื่น ๆ ใหมมากที่สุดเพราะเมื่อออกไปทำงานการทนควาหาความรู้ของบัณฑิตยจะตองกระทำด้วยตนเองอยู่เสมอไม่มีผู้ใดเป็นต้นแบบหรือชี้แนะแนวทางให้ ดังนั้นการที่จะให้บัณฑิตเป็นผู้ที่เขียบพร้อมไปควย "ความรู้คุณธรรม" ตามเป็นิธานของมหาวิทยาลัยตั้งไว้นั้น คณะจำเป็นที่จะตองเน้นเรื่องการทนควาหาความรู้โดยตนเองใหมมากที่สุดอีกทางหนึ่งควย.

ขอเสนอแนะสำหรับบัณฑิต

1. บัณฑิตควรจะรักและศรัทธาในอาชีพครูเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วและควรประกอบอาชีพครูมากกว่าอย่างอื่น จะเห็นได้ว่ามีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วประกอบอาชีพครูเพียงร้อยละ 64.23 เท่านั้น ซึ่งในต่างประเทศบัณฑิตที่เรียนทางการศึกษาประกอบอาชีพครูถึงร้อยละ 80
2. บัณฑิตควรออกไปทำงานตามเขตชนบทบ้าง เพราะในปัจจุบันพบว่าบัณฑิตทำงานในเขตชนบทเพียงร้อยละ 11.54 เท่านั้น ทำให้การศึกษาไม่กระจายไปสู่ชนบทเพราะผู้ที่มีความรู้ดีสอนอยู่แต่ภายในกรุง เทพมหานคร
3. บัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วควรใส่หาความรู้ในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น เทคนิควิธีสอน การวัดและประเมินผล เพื่อจะได้นำไปใช้ในอาชีพของบัณฑิตได้อย่างถูกต้อง เพราะผลการวิจัยพบว่า ครูยังมีปัญหาในด้านวิธีสอน การวัดและประเมินผล
4. บัณฑิตควรหาความรู้เพิ่มเติมในด้านธุรกิจ การงานสำรบรณ โดยการทนควาและศึกษารายละเอียดเพื่อจะไดทำงานในด้านต่าง ๆ ได้สมบุรณ์ชน
5. บัณฑิตควรรวมทำกิจกรรมนอกหลักสูตรบ้าง เพื่อจะได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม การปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน โดยพยายามใช้วิชาที่เรียนน่านำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาให้ไกลมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

1. การวิจัยในเรื่อง เช่นนี้กับบัณฑิตทุกระดับที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว 1 ปี และควรมีการศึกษาติดตามผลต่อเนื่องหลังจาก 3 ปี และ 5 ปี ผ่านไป ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบข้อมูลบางประการที่อาจมีประโยชน์ต่อการนำผลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม
2. การวิจัยเรื่อง "ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต" เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาติดตามผลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
3. การวิจัยเรื่อง "บัณฑิตตามทัศนะของผู้ใช้และผู้ผลิต" ข้อมูลเรื่องนี้จะทำให้ทราบว่าขณะนั้นผู้ใช้และผู้ผลิตมองบัณฑิตเป็นอย่างไรตามสภาพความเป็นจริงและบัณฑิตที่คาดหวังว่าควรจะเป็นควรมีลักษณะเป็นอย่างไร ฯลฯ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- กานดา ลือสุทธิวิบูลย์. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหามัคคิตทางการวิจัยทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของตนเองและผู้อื่นบ้างด้วย." วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- จันทนา แซ่สุวรรณ. "การติดตามผลมหามัคคิตสาขาวิชาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- จิตนา บุญจ เทพานันท์. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของมัคคิตสาขาการสอนวิชาศาสตร์ คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2517 - 2521." วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะครุศาสตร์. รายงานประจำปี 2526. กรุงเทพมหานคร: คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ทวีป สิริศรีศรี. "การติดตามผลมัคคิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- บุญจิตต์ ณ ลำเค็ญ. "การสำรวจการทำงานของมัคคิตทางการศึกษาปี พ.ศ. 2510." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.
- บุญชัย บุญวิรัตน์. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของมัคคิตปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาจาก วิทยาลัยการศึกษาระดับปริญญาตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515 ทัศนคติของผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน." ปริญญาโทการศึกษามหามัคคิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517.
- ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา หาญ, 2522.
- ประสณันต์ อักษรมิต. "การติดตามผลมัคคิตครุศาสตร์ วิทยาลัยครูภาคกลาง." วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประเสริฐ ภูจันทร์ก. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของมัคคิตปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาจาก วิทยาลัยวิชาการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515 การประเมินค่าตนเอง." ปริญญา โทการศึกษามหามัคคิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517.

- มณีรัตน์ เฒ่าโร. "การติดตามผลบัณฑิตศึกษานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รุ่นปีการศึกษา 2521-2526." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ละเอียด แจ่มจำเริญ. "การศึกษาค้นคว้าตามผลบัณฑิตศึกษารัฐศาสตร์บัณฑิต." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- วิจิตร ศรีสอาน. ถ่ายรรยายเรื่องการศึกษาติดตามรายงานการสัมมนาทางวิทยาลัยมหิดล. ครั้งที่ 8 (1-3 ตุลาคม), 2523.
- วิไลวรรณ เจริญพงศ์. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตศึกษารัฐศาสตร์." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ศรีลักษณ์ ส่องเมือง. "การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- สงเน็ก เจาวัดนา. "การติดตามผลพฤติกรรมกรรมการสอนตามการรับรู้ของอาจารย์ที่ผ่านการประชุมจากโครงการประชุมปฏิบัติการและสัมมนาของหน่วยพัฒนาอาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. การประเมินผลโครงการประชุม: หลักการและการประยุกต์ใช้.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- สุนิศา ไชยเมฆณี. "การติดตามผลการศึกษาของผู้รับทุนรัฐบาลไทย." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- สุนิตย์ แวงศักดิ์. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครู." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- สุมาลี จันทร์ช่อ. "การติดตามผลการปฏิบัติงานระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- สุรีย์ ธรรมเลิศหว่า. "การติดตามผลบัณฑิตศึกษารัฐศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษาภาควิชาการศึกษารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญาตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

สุวัฒน์ บิวราภรณ์. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.พลศึกษา) ปีการศึกษา 2516-2521 ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัยครูใน กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญาโทมหาวิทยาลัย.

อรุณี สุวรรณสุขโรจน์. "การติดตามการทำงานของมหาบัณฑิตสาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2507 - 2520." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

อำนาจ อุดระ. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอก อุตสาหกรรมศิลป์ ที่ปฏิบัติอยู่ในวิทยาลัยครู." ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

- Adam, Ronald D. "Western Kentucky University Follow-up Evaluation for Teacher Education Graduate." Teacher Education Program Evaluation and Follow-up Study: A Collection of Current Efforts. eds. Hard, Shirely M. and Hall, Gene E. (Research and Development Center for Teacher Educations, The University of Texas at Austin, 1978.
- Appel, Robert Leonard. "An Evaluation of the Secondary Teacher Education Program at North Park College Based up on a Follow-up Study and the Academic Record of the Secondary Teacher Graduates." Dissertation Abstracts International 28 (October 1967): 1321-A.
- Arbuckle, Dugald S. Student Personal Services in Higher Education. Boston: Allyn and Bacon, 1967.
- Bevis, Olivia M. Curriculum Building in Nursing a Process. 2d ed. Saint Louis: C.V. Mosby Co., 1978.
- Booth, Edward McFarland. "A Follow-up Study of Alumni Who Completed Doctoral Programs in the College of Education at the University of Georgia." Dissertation Abstracts International. Vol. 3 No. 12 (June 1971): 6446-A.
- Childress, McQueen. "A Follow-up Study of Professional Graduate Programs in Business Education Arigon State University." Dissertation Abstracts International. Vol. 37 (April 1977): 6224-A.
- Doll, Ronald C. Curriculum Improvement Decission Making and Process. Boston: Allyn and Bacon, 1977.

- Downing, Lester N. Guidance and Counseling Services on Introduction.
New York: McGraw-Hill Book Co., 1968.
- Kauss, Theodore Rodney. "An Evaluation of Master of Arts in Teaching Program of Teacher Education at Northwestern University." Dissertation Abstracts International. 29 (November-January 1968-1969): 2136-A.
- Kirkeby, Michael Scott. "A Follow-up Study of the Doctor's Degree Graduates in the School of the Education of the University of Montana." Dissertation Abstracts International. Vol. 36 (January 1975): 4227-A.
- Nichols, Robert C. and Astin, Alexander W. "Progress of Merit Scholar: An Eight Year Follow-up." The Personnel and Guidance Journal XLIV (March 1966): 673-681.
- Renovich, Dennis W. "A Study of Graduates and the Graduate Programs in Educational Marquette University Based on the Follow-up Study of Its Graduates for Year 1960-1970." Dissertation Abstracts International. Vol. 32 (July 1972): 174-A.
- Sanctis, Vincent De. "A Follow-up Study of Educational Doctoral Graduate from the Department of Educational Administration and Supervision at Rutgers University, The State University of New Jersey 1949-1969." Dissertation Abstracts International 31 (January 1971): 3203-A.
- Saylor, Galen J. and Alexander, William M. Curriculum Planning. New York: Rinehart Company Inc., 1956.

- Schallock, H.D. and Others. "Evaluative Studies of Graduates from Teacher Preparation Programs at Oregon Colleges of Education." Teacher Education Program Evaluation and Follow-up Studies: A Collection of Efforts. Research and Development for Teacher Education, The University of Texas at Austin, 1980.
- Stoops, Emery and Wahlquist, Gunnar L. Principles and Practices in Guidance. New York: McGraw-Hill Book Co., 1958.
- Tyler, Ralph, Gagne, Robert and Scrivin, Michael. Perspectives of Curriculum Evaluation AERA Monograph Series. Chicago; 1967.
- Webb, Clark D. and Others. A Large-Scale Evaluation of Preservice Teacher Education Programs. Educational Resources Information Center ERIC Document. (January 1978): 5.
- Worthen B.R. and Sander J.R. Education Evaluation: Theory and Practices Wadworth Publishing, 1973.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

แบบสำรวจการติดตามบัณฑิตของเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม 0302/(ทบ.) 5

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3 กรกฎาคม 2528

เรื่อง ขอความร่วมมือกรอกแบบสำรวจ

เรียน บัณฑิตปีการศึกษา 2526 ทุกท่าน

ด้วยคณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์จะขอข้อมูลบางประการ เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้ให้ หน่วยงาน เป็นคณะกรรมการ ดำเนินการติดตามบัณฑิตคณะกรรมการสำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 (รับพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ. 2527) ซึ่งข้อมูลที่ท่านกรอกนอกจากคณะกรรมการจะได้รับข้อมูลโครงการแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อการจัดทำระเบียบบัณฑิตคณะกรรมการสำเร็จการศึกษาในแต่ละรุ่นและรวมทั้งจะใช้ เป็นข้อมูลส่งข่าวสารระหว่างคณะกับตัวท่านในเรื่องต่าง ๆ อีกด้วย ทั้งนี้หน่วยงาน เป็นคณะจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดตอบแบบสำรวจทุกข้อกระทงคำถาม เมื่อท่านได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วโปรดส่งข้อมูลชุดนี้กลับไปยังหน่วยงาน เป็นคณะกรรมการ จุฬา ฯ ภายใน 31 กรกฎาคม 2528

หน่วยงาน เป็นคณะหวัง เป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความกรุณาจากท่าน เป็นอย่างดียิ่งขอขอบคุณไว้ในโอกาสนี้ด้วย และขอให้คุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงช่วยปกปักษ์รักษาท่าน และครอบครัวจงมีความสุขตลอดไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุธนุ ศรีไสย)

หัวหน้าหน่วยงาน เป็นคณะ

โทร. 2153572

แบบสำรวจการติดตามบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526
(รับพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ. 2527)

.....

โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนตัว

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

- การศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา
 มัธยม-วิทยาศาสตร์ มัธยม-มนุษย์-สังคม
 การสอนวิชาเฉพาะ (พลศึกษา) การสอนวิชาเฉพาะ (ศิลปศึกษา)
 การสอนวิชาเฉพาะ (ธุรกิจ) การสอนวิชาเฉพาะ (ดนตรี)
 การศึกษานอกระบบโรงเรียน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน

2.1 ท่านเริ่มทำงานเมื่อใด

- ก่อนเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ ระหว่างศึกษาในคณะครุศาสตร์
 เมื่อสำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.2 ปัจจุบันท่านทำงานหรือประกอบอาชีพตรงหรือไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ท่านเรียนมา

- ตรง ไม่ตรง

2.3 งานที่ท่านทำหรือประกอบอาชีพเป็นงานประเภทใด

- ครู-อาจารย์ บริษัทเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.4 ถ้าเป็นครู-อาจารย์ ท่านสอนระดับใด

- ก่อนวัยเรียน ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษา อุดมศึกษา
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.5 ท่านได้รับการพิจารณาเข้าทำงาน เนื่องจากเหตุผลในข้อใด

- บุคลิกภาพ ระบบพรรคพวก
 ความสามารถ(ทักษะ) ความรู้
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.6 สถานที่ทำงานหรือประกอบอาชีพของท่าน

2.6.1 อยู่ในภาคใดของประเทศไทย

- กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง(ยกเว้น กทม.)
 ภาคเหนือ ภาคใต้
 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ภาคตะวันตก

2.6.2 อยู่ในเขต

- เขตเมือง เขตชนบท

2.7 ท่านใช้เวลาทำงานทำนานเท่าใดหลังจากสำเร็จการศึกษา

- 1 เดือน 2 เดือน 3 เดือน
 4 เดือน 5 เดือน 6 เดือน
 7 เดือน 8 เดือน 9 เดือน
 10 เดือน 11 เดือน 12 เดือน
 มากกว่า 12 เดือน ยังไม่ได้ทำงาน

2.8 ถ้าท่านยังไม่ได้ทำงาน สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงานเพราะ

- ศึกษาต่อ ยังหางานทำไม่ได้
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.9 ท่านได้รับหรือทราบข่าวการรับสมัครงานจากใครหรือจากสื่อมวลชนประเภทใด

- พ่อแม่-ญาติพี่น้อง
- เพื่อน
- หนังสือพิมพ์
- วิทยุ-โทรทัศน์
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.10 ท่านได้รับเงินเดือนครั้งแรกเป็นอย่างไร

- สูงกว่าวุฒิ
- เท่ากับวุฒิ
- ต่ำกว่าวุฒิ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.11 ปัญหาที่ท่านประสบในขณะทำงานมีอะไรบ้าง จงบอกปัญหาที่สำคัญ ๆ มาเพียง 3 ปัญหา

- 2.11.1
- 2.11.2
- 2.11.3

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับ

3.1 ขณะเรียนท่านได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากกิจกรรมประเภทใดมากที่สุด

- กิจกรรมการเรียนการสอน
- กิจกรรมนอกหลักสูตร
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3.2 ท่านใช้ความรู้ที่ท่านได้เรียนมาตรงกับงานที่ท่านทำอยู่ขณะนั้นมากน้อยเพียงใด

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

3.3 ท่านนำความรู้จากหมวดวิชาที่ท่านเคยเรียนต่อไปใช้กับการทำงานมากน้อยเพียงใด โปรดเรียงลำดับความสำคัญตั้งแต่ 1 ถึง 4 โดย 1 = ใช้มากที่สุด, 2 = ใช้มาก, 3 = ใช้ปานกลาง, 4 = ใช้น้อย

-หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป
-หมวดวิชาครู
-หมวดวิชาเฉพาะ(วิชาเอก)
-หมวดวิชาเลือกเสรี

3.4 ท่านคิดว่ารายวิชาใดที่ท่านเคยเรียนมาแล้วมีประโยชน์ต่อการทำงานของท่านมากที่สุด
(โปรดระบุเพียง 1 รายวิชา).....

3.5 ท่านคิดว่ารายวิชาใดที่ท่านเรียนมาแล้ว

3.5.1 การปรับปรุงมากที่สุด (ระบุเพียง 1 รายวิชา).....

3.5.2 การปรับปรุงวิชาในข้อ 3.5.1 การปรับปรุงในด้านใดบ้าง

เนื้อหา วิธีการสอน

การวัดและประเมินผล

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3.6 ขณะเรียนท่านได้รับความรู้หรือประสบการณ์จากแหล่งต่อไปนี้มากที่สุดน้อยเพียงใด โปรดเรียงลำดับความสำคัญตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยที่ 1 = มากที่สุด, 2 = มาก, 3 = ปานกลาง, 4 = น้อย, 5 = น้อยที่สุด

..... ผู้สอน (ครู-อาจารย์)

..... เพื่อนนิสิต

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

..... ห้องสมุด

..... อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3.7 ท่านคิดว่าคณะกรรมการควรจะมีรายวิชาใดเข้าไปในหลักสูตรระดับบัณฑิตเพื่อให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีคุณภาพและประสิทธิวิภาพมากขึ้น

3.7.1.....

3.7.2.....

3.7.3.....

3.8 ในขณะที่เรียนที่คณะกรรมการ ท่านเลือกรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกโดยเหตุผลในข้อใด

เลือกตามความตั้งใจและสนใจเรียนด้วยตนเอง

เลือกตามเพื่อน

เลือกตามที่รุ่นพี่แนะนำ

เลือกเพื่อให้เรียนจบตามหลักสูตรโดยไม่สนใจว่าจะเป็นรายวิชาใด

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ชื่อเล่น เบอร์อื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อมูลต่อไปนี้ เป็นข้อมูลที่จะใช้สำหรับการติดต่อระหว่างคณะกับตัวท่าน กรุณากรอกรายละเอียดต่อไปนี้
ในกรอบ

ชื่อ (นาย, น.ส., นาง)

ที่อยู่ปัจจุบัน

.....

.....

สถานที่ทำงาน

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

นายสุพรรณ ศรีไสย เกิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2492 สำเร็จการศึกษาจาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2517 ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสาขา ศึกษาศาสตร์ และ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2525 มีประสบการณ์การสอนมาแล้ว 11 ปี มีผลงานทางวิชาการที่ได้ เผยแพร่มาแล้วดังนี้

1. คู่มือปฏิบัติสำนักงาน	จำนวน	130	หน้า
2. แผนที่ (ความรู้ทั่วไป, สิ่งที่ต้องรู้, การสร้าง, การไป การอ่านและ การระวิงรักษา)	จำนวน	67	หน้า
3. กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ)	จำนวน	110	หน้า
4. สมุดปฏิบัติการวิชาปฏิบัติสำนักงาน	จำนวน	81	หน้า
5. นิพนธ์เสด็จและกายบริหาร	จำนวน	151	หน้า
6. อุดุณิยมหาวิทยาลัย	จำนวน	198	หน้า
7. การสอนระดับอุดมศึกษา	จำนวน	168	หน้า
8. บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาอุดุณิยมหาวิทยาลัย เรื่อง "เมฆ" (คู่มือครู 1 เล่ม 50 หน้า, บทเรียน จำนวน 24 หน้า, แบบทดสอบ, กระดาษคำถาม จากแบบฝึกหัด)	จำนวน	1	ชุด
9. สไลด์-เทป วิชาอุดุณิยมหาวิทยาลัย	จำนวน	1	ชุด
10. บทความเรื่อง "การสร้างพลังงานไฟฟ้าจากน้ำขึ้น น้ำลง" ตีพิมพ์เผยแพร่เมื่อ พ.ศ. 2523 ในงาน วันคล้ายวันสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ประชุม วิชาการเรื่องพลังงานกลุ่ม 3 พลังงานทดแทน) ครอบคลุม 63 ปี			

11. บทความเรื่อง "การพัฒนาอาจารย์" เป็นเอกสารใช้สำหรับการสัมมนาคณะกรรมการพัฒนาการเรียนการสอนของคณะและมหาวิทยาลัยในการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อ 30-31 มีนาคม พ.ศ. 2524 ณ วิลลานาวัน จังหวัดชลบุรี
12. บทความเรื่อง "ข้อเสนอแนะในการประเมินผลการเรียน" วารสารเชิงวิชาการสาริตจุฬาฯ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 2526
13. บทความเรื่อง "กระบวนการหลักสูตร" วารสารเชิงวิชาการสาริตจุฬาฯ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 2526
14. วิจัยเรื่อง "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรมวิทยาศาสตร์ที่มีพื้นฐานมาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สอ.เทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากกระทรวงศึกษาธิการแล้วเข้าศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4" จำนวน 77 หน้า
15. วิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ที่มีต่อกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" จำนวน 129 หน้า
16. วิจัยเรื่อง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) "พฤติกรรมผู้นำของอธิการบดีตามทัศนะของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย" จำนวน 172 หน้า.
17. วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบวิธีสอนวิชาคณิตศาสตร์ 2. แบบ: แบบปกติกับแบบเน้นเกมสการแข่งขัน" จำนวน 76 หน้า
18. วิจัยเรื่อง (วิจัยร่วมและเป็นผู้เขียนรายงานการวิจัย) "การศึกษาสภาพและปัญหาสังคมชนบทไทย: กรณีศึกษา ตำบลห้วยยาง อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ การประเมินผลนิสิตที่เรียนวิชาสังคมชนบทไทย" จำนวน 268 หน้า
19. วิจัยเรื่อง (วิจัยร่วมและเป็นผู้เขียนรายงานการวิจัย) "การศึกษาสภาพและปัญหาสังคมชนบทไทย: กรณีศึกษา หมู่บ้านเค็มโบสถ์ อำเภอเมือง หมู่บ้านชานชาด อำเภอหรมพิราม จังหวัดพิษณุโลก และการประเมินผลนิสิตที่เรียนวิชาสังคมชนบทไทย" 277 หน้า.

20. วิจัยเรื่อง "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี พ.ศ. 2500 (2520-2527)"
จำนวน 150 หน้า.
21. วิจัยเรื่อง (วิจัยรวม) "การเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามทัศนะของอาจารย์และนักเรียน" จำนวน 425 หน้า
22. วิจัยเรื่อง "การติดตามนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526" จำนวน หน้า

ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นางจิตตินภา: ศรีไสย สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) เมื่อปี พ.ศ. 2512 และสำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2516 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ สังกัดภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย